

DEPARTEMENT OMGEVING

AFDELING GEBIEDSONTWIKKELING,
OMGEVINGSPLANNING EN -PROJECTEN

Koning Albert II-laan 20, bus 8
1000 Brussel

www.omgevingvlaanderen.be

- Aangetekend -

Aan het college van burgemeester
en schepenen van de gemeente

9600 Ronse

uw kenmerk

vragen naar / e-mail

Dieter Vereeken / Dieter.vereecken@vlaanderen.be
Anne-Marie Van Hove / Annemarie.vanhove@vlaanderen.be

ons kenmerk

AMV/142788/1025

telefoonnummer

(02)553.79.92
(02)553.77.88

bijlagen

1

datum

27 juli 2023

Betreft: VLAREM-milieuvergunningsdossier.
OB & D.
Schorissesteenweg zn, Ronse.

Geachte heer
Geachte mevrouw,

Bijgaand bezorg ik u, ter kennisgeving, een kopie van het arrest van de Raad van State
geveld met betrekking tot het onder rubriek vermelde vergunningsdossier.

In zoverre het voormelde arrest de aangevochten beslissing heeft vernietigd, wordt de
procedure heropgestart met het oog op een nieuwe uitspraak.

Getekend door:Dieter Vereeken (Signatur
Getekend op:2023-07-27 14:17:08 +02:0
Reden:Ik keur dit document goed

In opdracht van het afdelingshoofd
Afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en -projecten

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 256.890 van 22 juni 2023
in de zaak A. 225.291/VII-40.283

In zake : de NV OB&D, thans de NV SPES BONA RENAIX (S.B.R.)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Tom Malfait en Charlotte Ponchaut
kantoor houdend te 9000 Gent
Kasteellaan 141
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Steve Ronse en Meindert Gees
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 27B

Tussenkomende partijen:

1. de STAD RONSE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pieter Van Assche
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de VZW COMITÉ VOOR EEN LEEFBAAR
LOUISE-MARIE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gwijde Vermeire
kantoor houdend te 9000 Gent
Voskenslaan 301
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 25 mei 2018, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 22 maart 2018 waarbij het bestuurlijk beroep tegen de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 26 maart 2015,

houdende het weigeren van de milieuvergunning aan de nv OB&D voor het uitbreiden van een definitieve opslagplaats met een stortplaats categorie 2, gelegen aan de Schorissesteenweg te Ronse, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verzoekende partij heeft een toelichtende memorie ingediend.

De stad Ronse en de vzw Comité voor een Leefbaar Louise-Marie hebben verzoekschriften tot tussenkomst ingediend. De tussenkomsten zijn toegestaan bij beschikking van 20 augustus 2018. De tussenkomende partijen hebben een memorie ingediend.

Auditeur Benny De Sutter heeft op 23 juni 2022 een verslag opgesteld.

De tussenkomende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 december 2022.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Charlotte Ponchaut, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Isabelle Verhelle, die *loco* advocaten Steve Ronse en Meindert Gees verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Sander Kaïret, die *loco* advocaat Pieter Van Assche verschijnt voor de eerste tussenkomende partij en advocaat Gwijde Vermeire, die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Benny De Sutter heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De betwisting betreft de uitbating van een voormalige zandgroeve in Ronse, nabij de dorpskern Louise-Marie en het zogeheten Muziekbos. De voormalige zandgroeve fungeert thans als stortplaats. Het terrein heeft de bestemming ontginningsgebied, met als nabestemming bosgebied. In een straal van 100 meter rond de perceelsgrenzen staan vier woningen; er ligt woongebied met landelijk karakter op 120 meter afstand; rond de inrichting bevindt zich natuurgebied, bosgebied, uitbreidingsgebied voor bos en landschappelijk waardevol agrarisch gebied; deze omringende gebieden zijn voor het grootste deel aangeduid als habitatrictlijngebied en VEN-gebied.

3.2. De nv OB&D (thans: nv Spes Bona Renaix) is de eigenaar van een deel van het terrein. Voor dat deel is tot 31 augustus 2011 een milieuvergunning verleend voor de exploitatie van een zandgroeve/stortplaats categorie 3.

3.3. Op 30 juli 2010 dient zij een aanvraag in voor het hernieuwen en veranderen van de lopende milieuvergunning. De aanvraag omvat twee onderdelen: er wordt enerzijds een hernieuwing gevraagd van de vergunning voor een definitieve opslagplaats (hierna: DOP) voor niet-verontreinigde uitgegraven bodem en niet-verontreinigde bagger- en ruimingsspecie, en anderzijds het veranderen van een ander deel van de stortplaats categorie 3 in een stortplaats categorie 2 voor niet-reinigbare gronden en sedimenten die als niet-gevaarlijke afvalstoffen worden ingedeeld.

3.4. Op 28 april 2011 verleent de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de vergunning voor de DOP, voor een termijn van zeven jaar. De deputatie weigert echter de vergunning voor de stortplaats categorie 2, en motiveert die weigering als volgt:

“Uit het advies van de OVAM blijkt tevens dat vanuit afvaloopgump gezien, er planmatig bovendien geen extra categorie 2-capaciteit wenselijk is, aangezien er op heden voldoende capaciteit is op de bestaande categorie 2-stortplaatsen, waarbij momenteel de leefbaarheid van bepaalde stortplaatsen in het gedrang komt door een dalende afvalstoffenaanvoer (ingevolge het afvalbeleid en de opgelegde stortverboden). Het vergunnen van een dergelijke categorie 2-stortcapaciteit zou in dat opzicht een negatieve impact hebben in functie van een efficiënte benutting en afwerking van de bestaande vergunde categorie 2-stortplaatsen in Vlaanderen”.

3.5. De aanvrager stelt bij de Vlaamse regering bestuurlijk beroep in tegen de gedeeltelijke weigering van de vergunning.

3.6. Met een besluit van 29 maart 2012 verklaart de bevoegde Vlaamse minister het beroep gegrond, verleent zij een vergunning voor zowel het onderdeel DOP als voor de stortplaats categorie 2, legt zij een reeks bijzondere vergunningsvoorwaarden op, doch vermindert zij de termijn van de vergunning tot vijf jaar.

Bij arrest nr. 225.043 van 10 oktober 2013 vernietigt de Raad van State het voornoemde besluit van 29 maart 2012.

3.7. Op 22 oktober 2013 vraagt de vzw Milieufront Omer Wattez om een bestuurlijke maatregel op te leggen teneinde de in uitvoering van de vernietigde vergunning reeds gestorte afvalstoffen te laten verwijderen en het terrein in zijn natuurlijke toestand te herstellen. De afdeling Milieu-inspectie beslist op 20 november 2013 om niet in te gaan op dat verzoek, omdat de gevraagde maatregel “disproportioneel en voorbarig zou zijn” aangezien na het vernietigingsarrest opnieuw moet worden beslist over de vergunningsaanvraag. Op 31 januari 2014 verwerpt de verwerende partij een bestuurlijk beroep tegen de beslissing van de afdeling Milieu-inspectie, omdat er volgens haar geen sprake is van een milieumisdrijf.

Bij arrest nr. 239.676 van 26 oktober 2017 vernietigt de Raad van State het voormelde besluit van 31 januari 2014.

3.8. Ingevolge het vernietigingsarrest van 10 oktober 2013, doet de Vlaamse minister met een besluit van 21 mei 2014 opnieuw uitspraak over het beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 28 april 2011. Het beroep wordt verworpen en de weigering van de gevraagde milieuvergunning wordt bevestigd.

De aanvrager heeft tegen deze weigeringsbeslissing een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad van State. Bij arrest nr. 235.012 van 9 juni 2016 stelt de Raad de afstand van het geding vast.

3.9. Naar aanleiding van deze weigeringsbeslissing rijst volgens de exploitant de “noodzaak tot tussentijdse afwerking”, en komen er bij hem “milieujuridische en milieutechnische randvoorwaarden en inzichten” tot stand, op basis waarvan hij een afwerkingsplan opmaakt, met het oog op een “snelle afwerking”, die volledig past “in het kader van zijn verantwoordelijkheden, zoals aangeduid in het Voorzorgbeginsel”. Op 3 oktober 2014 vraagt hij daarom aan de toezichthoudende overheid om “enerzijds akte te willen nemen van de principes” van zijn afwerkingsplan en “anderzijds de door de exploitant voorgestelde voorzorgsmaatregelen (lees: het uitvoeren van de afdek van stortcel 1) op de daartoe best passende wijze te willen notuleren, eventueel goedkeuren”. Meer concreet stelt hij:

“Omwille van het Voorzorgbeginsel (DABM), dient de zone met de reeds gestorte sedimenten zo snel mogelijk definitief afgewerkt te worden (i.e. met een afdichtlaag en eindafdek). Om dit praktisch mogelijk te maken, zullen alle sedimenten die reeds aanwezig zijn in het stortvak samengebracht worden in het diepste punt van de deponie. Op deze manier kan een geïsoleerde stortcel gevormd worden. Deze wordt hierna ‘stortcel 1’ genoemd; het saldo van de deponie wordt voortaan stortcel 2 genoemd.
[...]

Het afwerkingsplan voor stortcel 1 zal formeel ingediend worden bij de toezichthoudende overheid na het verkrijgen van de (thans in aanvraag zijnde) nieuwe milieuvergunning voor het afwerken van deze stortcel. De stortplaatsdeskundige beroept zich ondertussen op het voorzorgsprincipe om de actueel aanwezige milieuïmpacten van de openliggende stortzone te

beheersen, en om bijgevolg deze stortcel nu reeds af te werken. Hij brengt middels voorliggende bijkomend afwerkingsplan de toezichhoudende overheid op de hoogte van de plannen van de exploitant”.

3.10. Vervolgens dient de nv OB&D op 28 oktober 2014 een nieuwe milieuvergunningsaanvraag in. Het voorwerp ervan wordt als volgt toegelicht:

“Voor de hele inrichting:

Doel van het project is het zo spoedig mogelijk realiseren van het reliëf en de inrichting van de volledige voormalige site Bohez te Ronse, gelegen aan de Schorissesteenweg. [...] Onderhavige milieuvergunning handelt over het resterende deel, met name het deel dat reeds vergund is geweest (milieuvergunning [...] dd. 29.03.2012), en dus volledig is ingericht als stortplaats conform Vlarem II. De opvulling hiervan zal een minimale tijd in beslag nemen, zodat de gehele site snel kan worden ingericht zoals voorzien in het natuurinrichtingsplan waaraan de lopende stedenbouwkundige vergunning refereert.

[...]

[...] Stortvak 2A beschikt momenteel niet meer over een vergunning (zie bijlage G6a+b en de historiek van milieuvergunningen zoals toegevoegd in bijlage 1 van de MER-ontheffingsnota).

Het stortvak 2A werd ingericht conform Vlarem II (folie e.d.) voor een totale oppervlakte van ca. 1,9 ha en een volume van 76.000 m³[...]. Slechts 12.921 m³ van de destijds vergunde 76.000 m³ werd gestort onder de vorm van steekvaste sedimenten (≥ 10 kN/m²). In het kader van het algemeen voorzorgsprincipe wordt de reeds gestorte materie (SV 2A deel 1) [...] samengebracht in het meest noordelijke gedeelte van SV 2A en wordt afgewerkt als een geïsoleerde stortcel, conform alle geldende Vlarem II bepalingen. Dit gebeurt in samenspraak met Dept. Leefmilieu, Afd. Milieu-inspectie en OVAM, en onder de leiding van een stortplaatsdeskundige. Dit stortvak (SV 2A deel 1[...]) zal volledig afgewerkt zijn op het moment dat de vergunning verkregen wordt voor verdere exploitatie van SV 2A deel 2.

Voor de onderdelen bij verandering:

Onderhavige aanvraag heeft betrekking op de verdere opvulling van stortvak 2A deel 2 met een monostroom bedrijfsgebonden niet-reinigbare (niet-gevaarlijke) gronden.

Er wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om de reeds (legaal) gestorte afvalstoffen van SV 2A deel 1 mee aan te vragen. Deze afvalstoffen werden gestort krachtens een geldige milieuvergunning ([...] dd. 29.03.2012). Ze werden geborgen in een aparte cel (o.a. aparte waterhuishouding), conform de bepalingen van Vlarem II, met als doel de mogelijke hinder of impact op het leefmilieu te voorkomen. Er kunnen geen afvalstoffen meer worden toegevoegd aan deze cel, gezien deze reeds volledig gesloten is.

Met OVAM werd afgesproken dat de volgende rubrieken dienen te worden aangevraagd:

- Stortvak 2A deel 2: monostortplaats voor niet gevaarlijke afvalstoffen:

→rubriek 2.3.6.b.4

- Voor de vergunning van de legaal reeds gestorte afvalstoffen in stortvak 2A deel 1, de tijdens de vergunning toepasselijke rubriek:

→rubriek 2.3.6.b.3

- Algemene rubriek voor stortplaatsen:

→rubriek 2.4.4

Er wordt gesteld dat de aanwezigheid van de rubriek 2.3.6.b.3 geen beletsel is voor de rubriek 2.3.6.b.4 (monostortplaats), gezien beide afvalstromen netjes gescheiden zullen gedeponereerd zijn, in aparte cellen (ondermeer aparte waterhuishouding).

Verder zal de vergunde mazouttank buiten gebruik gesteld worden. De mazouttank en bijhorende verdeelslang zullen verwijderd worden.

Opmerking: de exploitant verklaart hierbij dat deze milieuvergunningaanvraag geen afstand betekent van de hangende vorderingen voor de Raad van State, geen enkele nadelige erkenning inhoudt en wordt ingediend onder voorbehoud van alle rechten”.

3.11. Op 26 november 2014 vraagt de vzw Milieufront Omer Wattez andermaal om een bestuurlijke maatregel op te leggen om de reeds gestorte afvalstoffen te laten verwijderen. Op 9 januari 2015 beslist de afdeling Milieu-inspectie om niet in te gaan op dat verzoek, overwegende dat “OB&D nv vanaf 15 oktober 2014 tot 12 december 2014 de gestorte materialen op eigen initiatief heeft ingekapseld, door deze te herprofilieren en te isoleren door middel van kleilagen en PE-folies en te voorzien van een eindafdeklaag, waarbij de aanvaarde stortplaatsdeskundige erop toegezien heeft dat deze werkzaamheden werden uitgevoerd conform de sectorale voorwaarden van artikel 5.2.4.5 VLAREM II dit om mogelijke milieueffecten van de niet afgewerkte stortplaats naar de omgeving toe maximaal te beheersen”, dat “de toezichthouders van de afdeling Milieu-inspectie tijdens de periode van de aanvoer van de afvalstoffen, maar ook na het arrest nr. 225.043 van de Raad van State van 10 oktober 2013, en dus na het stopzetten van de stortactiviteiten, verschillende plaatsbezoeken hebben uitgevoerd in en rond de voormalige cat. 2-stortplaats en geen verontreinigingen of hinder hebben vastgesteld”, dat “zowel bij de aanleg van de stortplaats als bij het inkapselen van de materialen OB&D nv de momenteel best beschikbare technieken heeft aangewend, zodat mag verwacht worden dat deze beschermingsmaatregelen de beste garanties bieden voor een langdurige bescherming op zeer lange termijn, dus ook na de voorziene nazorgperiode van 30 jaar”, dat “er nog een beroepsprocedure bij de Raad van State lopende is, zodat er momenteel nog geen definitieve beslissing over de vergunningstoestand van de

voornoemde cat. 2-stortplaats genomen werd” en dat “in de huidige situatie het opleggen van de verzochte bestuurlijke maatregel, namelijk het bevel geven om ‘de gestorte afvalgrond te verwijderen en het terrein in zijn natuurlijke toestand te herstellen’, op dit ogenblik dan ook disproportioneel en voorbarig zou zijn”.

3.12. Bij besluit van 19 maart 2015 verwerpt de Vlaamse minister het bestuurlijk beroep tegen de afwijzende beslissing van de afdeling Milieu-inspectie. Bij arrest nr. 240.940 van 8 maart 2018 vernietigt de Raad van State het voormelde besluit van 19 maart 2015.

3.13. Tijdens het openbaar onderzoek over de nieuwe vergunningsaanvraag worden 72 bezwaarschriften ingediend. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Ronse geeft een ongunstig advies over de aanvraag.

3.14. Op 26 maart 2015 weigert de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de gevraagde vergunning. Ze motiveert:

“De voorgestelde (incl. alternatieve) afwerking en aanplantingen wijken af van hetgeen werd vooropgesteld in het natuurontwikkelingsplan, dat werd opgemaakt op 15 januari 2007 en werd verankerd in de bovenvermelde stedenbouwkundige vergunning van 6 juli 2007 en hypothekeert de realisatie van de vooropgestelde nabestemming.

Bijgevolg dient eerst dit natuurontwikkelingsplan aangepast te worden vooraleer de gevraagde milieuvergunning kan afgeleverd worden.

Het feit dat de afwerking van een stortplaats categorie 2 de afdekking vereist met een kleilaag, een HDPE-folie en een drainagesysteem en een beperkte leeflaag van 1,5 m hypothekeert de ontwikkeling van de vooropgestelde bosvegetatie met de garantie dat de uitgevoerde afwerking van de stortplaats niet wordt aangetast. De kans is reëel dat het wortelgestel van de bosvegetatie op termijn het drainagesysteem aantast of de HDPE-folie en de kleilaag doorboort. In de ontheffingsnota wordt trouwens zelf aangegeven dat het niet wenselijk is om diepwortelende soorten aan te planten op de aangevraagde monostortplaats.

De exploitant dient de aard van de opvulling van stortvak 2 te kiezen in functie van de door de overheid sinds 2007 juridisch concreet vastgelegde nabestemming.

Aangezien de door de overheid vooropgestelde natuurontwikkeling niet wordt gegarandeerd en rekening houdend met de aanwezige habitatrichtlijngebieden in de onmiddellijke omgeving wordt geoordeeld dat de geplande stortplaats en de gevraagde regularisatie van de reeds aanwezige stortplaats niet verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving”.

3.15. Tegen deze weigeringsbeslissing tekent de nv OB&D bestuurlijk beroep aan, waarin ze onder meer stelt:

“De vorige vergunningsaanvraag werd in laatste aanleg geweigerd op basis van het advies van de OVAM en de beweerde overcapaciteit die niet verenigbaar zou zijn met het Uitvoeringsplan ‘Milieuverantwoord beheer van huishoudelijke afvalstoffen’.

Eén en ander werd daarom opnieuw afgestemd met de OVAM op basis waarvan een nieuwe milieuvergunningsaanvraag werd ingediend. Deze nieuwe aanvraag laat de lopende Raad van State-procedure uiteraard onverkort nu het voorwerp van de aanvraag op advies van - en in nauw overleg met - de OVAM werd aangepast.

Doel van de voorliggende milieuvergunningsaanvraag is om de reeds in stortvak 2A gestorte materialen terug te laten vergunnen en een stortplaats categorie 2 voor bedrijfsgebonden niet-reinigbare en niet-gevaarlijke gronden aan te vragen voor de resterende opvulling van stortvak 2A (opvulcapaciteit van 62.079 m³).

Aan het concept van de exploitatie werd aldus niets gewijzigd. Enkel werd in de aanvraag een loutere herkwalificatie doorgevoerd van de te aanvaarden afvalstoffen, niets meer en niets min”.

3.16. Bij besluit van 1 oktober 2015 verleent de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw de vergunning voor een termijn van twee jaar voor:

“[...] het uitbreiden van een DOP met een stortplaats categorie 2, [...], omvattende:

- een stortplaats categorie 2 voor anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte met een opvulcapaciteit van 12.921m³;
- een mono-stortplaats categorie 2 voor bedrijfsgebonden, niet-reinigbare, niet-gevaarlijke gronden;
- een stortplaats die maximaal 1.050 ton per dag ontvangt;
- het verwijderen van de vergunde stookoliehouder van 5.000 liter;
- het verwijderen van de vergunde verdeelslang”.

Bij arrest nr. 239.379 van 12 oktober 2017 vernietigt de Raad van State het voormelde besluit van 1 oktober 2015.

3.17. Op 22 maart 2018 neemt de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw het thans bestreden besluit waarbij de aanvraag zonder voorwerp wordt verklaard voor “een stortplaats categorie 2 voor anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte met

een opvulcapaciteit van 12.921 m³ (rubriek 2.3.6,b,3)” en de vergunning wordt geweigerd voor “het uitbreiden van een DOP met een stortplaats categorie 2 [...] omvattende: - een monostortplaats categorie 2 voor bedrijfsgebonden, niet-reinigbare, niet-gevaarlijke gronden (rubriek 2.3.6,b,4); - een stortplaats die maximaal 1.050 ton per dag ontvangt (rubriek 2.4.4); - het verwijderen van de vergunde stookoliehouder van 5.000 liter (de voormalige rubriek 17.3.6,1,b); - het verwijderen van de vergunde verdeelslang (de voormalige rubriek 17.3.9.1)”.

Het bestreden besluit steunt onder meer op de volgende overwegingen:

“Overwegende dat bij ministerieel besluit van 1 oktober 2015 het bestreden besluit werd opgeheven; dat meer bepaald de vergunning werd verleend voor de uitbreiding van de DOP met:

- een stortplaats categorie 2 voor anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte (12.921 m³);
- een monostortplaats categorie 2 voor bedrijfsgebonden, niet-reinigbare, niet-gevaarlijke gronden (62.079 m³);
- een stortplaats met een capaciteit van maximaal 1.050 ton per dag;

Overwegende dat het arrest van de Raad van State van 12 oktober 2017 houdende vernietiging van het ministerieel besluit van 1 oktober 2015 voornamelijk gebaseerd is op volgende beschouwingen:

- met het bestreden besluit van 1 oktober 2015 wordt vergunning verleend voor de exploitatie van een stortplaats, ingedeeld in rubriek 2.3.6.b.3, van de indelingslijst (namelijk om die afvalstoffen te regulariseren die werden gestort vóór het arrest nr. 225.043 van de Raad van State van 10 oktober 2013 waarbij het ministerieel besluit van 29 maart 2012 werd vernietigd (waarbij het bedrijf vergund was tot 28 april 2016 voor een categorie 2-stortplaats voor anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte in stortvak 2A, deel 1));
- met het ministerieel besluit van 21 mei 2014 werd evenwel voor diezelfde afvalstoffen (zelfde rubriek 2.3.6.b.3, van de indelingslijst) vergunning geweigerd omdat dit in strijd was met het uitvoeringsplan ‘Milieuverantwoord beheer van huishoudelijke afvalstoffen’;
- eenieder moet er op kunnen vertrouwen dat de in de tijd opeenvolgende bestuurshandelingen van een vergunningverlenende overheid een consistent, niet-willekeurig patroon vertonen;
- de uitdrukkelijke motivering van een beslissing over een vergunning die niet op 21 mei 2014 kon worden verleend, maar wel op 1 oktober 2015, ontbreekt; ook ontbreekt die motivering in de adviezen in eerste en tweede aanleg van onderhavig dossier; het verlenen van een vergunning voor het verder opvullen en afdekken van het deelstortvak vormt immers op zich geen noodzakelijke verantwoording voor de reeds aanwezige niet-vergunde afvalstoffen;

Overwegende dat het beroep ingediend door de exploitant betrekking heeft op het weigeren van de milieuvergunning voor het uitbreiden van een DOP met:

- een stortplaats categorie 2 voor anorganische, niet-gevaarlijke afvalstoffen met laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte met een opvulcapaciteit van 12.921 m³ (regularisatie) in stortvak 2A, deel 1;
- een mono-stortplaats categorie 2 voor bedrijfsgebonden niet-reinigbare, niet-gevaarlijke gronden met een opvulcapaciteit van 62.079 m³ in stortvak 2A, deel 2;
- een stortplaats die maximaal 1.050 ton per dag ontvangt;

[...]

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 72 bezwaren werden ingediend die betrekking hebben op planologische onverenigbaarheid, strijdigheid met de beleidsvisie van de stad Ronse, onmogelijkheid tot uitvoering van het natuurontwikkelingsplan, strijdigheid met het gelijkheids-, onpartijdigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, een illegaal stort, geen kennis van de aard van de gestorte materialen, vermenging van gronden, stof-, geur- en verkeershinder, schadelijke invloed van het stort, onvoldoende garantie in de toekomst, risico op wortelpenetratie en windval, ernstige gevolgen voor de omringende natuur en voor de omwonenden die grondwater oppompen, indien lekkage, en reeds voldoende stortplaatsen categorie 2 voorhanden;

[...]

Overwegende dat de weigering in eerste aanleg gebaseerd is op onverenigbaarheid van een stortplaats met de nabestemming als bosgebied; dat, gezien de afwerking van een stortplaats categorie 2 de afdekking vereist met een kleilaag, HDPE-folie en een drainagesysteem en een beperkte leeflaag van 1,5 m, deze stortplaats de ontwikkeling hypothekeert van de vooropgestelde bosvegetatie met de garantie dat de uitgevoerde afwerking van de stortplaats niet wordt aangetast; dat de kans reëel is dat het wortelgestel van de bosvegetatie op termijn het drainagesysteem aantast of de HDPE-folie en de kleilaag doorboort, zodat er hemelwater door de afdichtlaag naar het stort zal sijpelen; dat in de ontheffingsnota zelf wordt aangegeven dat het niet wenselijk is om diepwortelende soorten aan te planten op de aangevraagde monostortplaats; dat de in de ontheffingsnota (pp. 70-71) voorgestelde (alternatieve) afwerking en aanplantingen afwijken van hetgeen werd vooropgesteld in het natuurontwikkelingsplan dat werd opgemaakt op 15 januari 2007 en werd verankerd in de stedenbouwkundige vergunning van 6 juli 2007; dat bijgevolg eerst het natuurontwikkelingsplan moet aangepast worden vooraleer een milieuvergunning hiervoor kan verleend worden; dat bovendien de exploitant de aard van de opvulling van stortvak 2 moet kiezen in functie van de door de overheid sinds 2007 juridisch concreet vastgestelde nabestemming;

[...]

Overwegende dat met het besluit [...] van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 28 april 2011 vergunning werd verleend voor een termijn verstrijkend op 28 april 2018 voor de verdere gedeeltelijke opvulling van een zandgroeve met niet-verontreinigde uitgegraven bodem en/of niet-verontreinigde bagger- en ruimingsspecie met een capaciteit van 83.200 m³ (namelijk stortvak 1); dat evenwel met dit besluit van de deputatie

van 28 april 2011 vergunning werd geweigerd voor een categorie-2-stortplaats voor anorganische, niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte met een capaciteit van 76.000 m³ (stortvak 2A) (en een ontvangcapaciteit van 750 ton per dag); dat met het ministerieel besluit [...] van 29 maart 2012 het besluit van de deputatie van 28 april 2011 werd gewijzigd in die zin dat nu ook de categorie 2-stortplaats voor anorganische, niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte met een capaciteit van 76.000 m³ (en een ontvangcapaciteit van 750 ton/dag) werd vergund en de vergunningstermijn werd beperkt tot 28 april 2016; dat de exploitant vanaf 26 augustus 2013 is gestart met het bergen van steekvaste sedimenten in stortvak 2A, deel 1 (circa 22.900 ton of 12.921 m³); dat evenwel met het arrest van de Raad van State nr. 225.043 van 10 oktober 2013 het ministerieel besluit van 29 maart 2012 werd vernietigd;

Overwegende dat met het ministerieel besluit [...] van 21 mei 2014 het besluit [...] van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 28 april 2011 (weigering voor een categorie 2-stortplaats voor anorganische, niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte met een capaciteit van 76.000 m³) werd bevestigd; dat dit evenwel inhoudt dat er momenteel geen vergunning meer is voor een categorie 2-stortplaats in stortvak 2A, deel 1, voor anorganische, niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte;

Overwegende dat onderhavige vergunningsaanvraag alleen stortvak 2A betreft; dat voor stortvak 2A, deel 1, momenteel geen milieuvergunning is, terwijl hier in het verleden al wel anorganische, niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte werden gestort (met een opvulcapaciteit van 12.921 m³);

Overwegende dat met onderhavige vergunningsaanvraag getracht wordt om de reeds gestorte materialen in stortvak 2A, deel 1 (de hierboven vermelde stortplaats categorie 2 voor anorganische, niet-gevaarlijke afvalstoffen met laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte met een opvulcapaciteit van circa 22.900 ton of 12.921 m³) te regulariseren, waarbij de reeds gestorte materialen worden afgedekt en geïsoleerd (een definitieve afsluitlaag met eindafdek bovenaan de stortcel); dat de verdere opvulling van het resterende volume zal gebeuren met een monostroom van bedrijfseigen niet-reinigbare, niet-gevaarlijke gronden (in stortvak 2A, deel 2) (opvulcapaciteit van 62.079 m³); dat deze monostroom niet-reinigbare gronden alleen afkomstig zal zijn van de eigen bedrijfsactiviteiten en niet van derden; dat de grondstromen afkomstig zullen zijn van de zusterbedrijven van OB&D, zijnde BSV en GRWestkust; dat gemiddeld 40.000 tot 60.000 ton gronden per jaar zullen aangevoerd worden; dat het gronden betreft die volgens de actuele technische en economische kennis niet op een verantwoorde wijze kunnen gereinigd worden, doch die anderzijds wel moeten voldoen aan de sectorale acceptatiecriteria voor categorie 2-stortplaatsen;

[...]

Overwegende dat volgens het ontheffingsdossier alleen streekeigen struik- en boomsoorten zullen worden aangeplant in overeenstemming met het natuurontwikkelingsplan; dat het natuurontwikkelingsplan inhoudt dat het oorspronkelijke sterk glooiende reliëf zal worden hersteld op de OB&D- en Bohez-sites; dat vervolgens hier een bosgebied zal ontwikkeld

worden, deels door aanplanten van bomen en struiken op verschillende bodentypes (afwerkingslagen variëren van rijke gronden tot arme, zandige gronden), deels door spontane ontwikkeling; dat daarnaast open ruimtes met moeras en ruigtevegetaties worden voorzien, namelijk moerassige depressies en poelen waar het hemelwater niet kan infiltreren wegens een onderliggende waterdichte kleilaag, en kruidachtige vegetaties (ruigten), onder andere op de zuidelijke hellingen; dat deze moerassige depressies en poelen reeds grotendeels zijn aangelegd (met name langs de site Bohez); Overwegende dat de keuze van de aanplantplaats van de boomsoorten in zone 5 van het natuurontwikkelingsplan zal uitgevoerd worden in functie van de bodemgesteldheid (de diepst wortelende soorten ter hoogte van de DOP en de categorie 3-stortplaats van Bohez, de ondiep wortelende soorten eerder bovenop de monostortplaats); dat het ondiep wortelen van de aangeplante soorten eveneens via hakhoutbeheer zal gestimuleerd worden; dat de soortenlijst uit het natuurontwikkelingsplan zal gerespecteerd worden; Overwegende dat de stedenbouwkundige vergunning van 6 juli 2007 voorwaardelijk gunstig is; dat in de voorwaarden ervan wordt opgelegd dat de voorwaarden van het subadvies (voorwaardelijk gunstig) van het Agentschap voor Natuur en Bos van 16 maart 2007 moeten worden uitgevoerd; dat dit de volgende voorwaarden zijn:

- het nieuw opgestelde natuurontwikkelingsplan wordt gevolgd;
- in zone 8 (spontane bosontwikkeling) wordt geen teelaarde aangebracht zodat de inname door nitrofiële soorten wordt tegengegaan;
- de bodem van de aan te leggen gracht bestaat uit Diestiaan-steen (dit is voldoende aanwezig op de site); er wordt hiervoor geen afvalbeton gebruikt;
- de uitvoering van het aan te planten bos gebeurt op een minder kunstmatige manier; de bomen worden niet in rechte lijnen aangeplant zoals reeds uitgevoerd;

dat het aangewezen is dat deze voorwaarden expliciet worden opgenomen in de bijzondere voorwaarden van onderhavig besluit; [...]

Overwegende dat in het subadvies van 16 maart 2017 van het ANB eveneens vermeld wordt dat in het ontwikkelingsplan aan de zuidzijde steile hellingen werden voorzien; dat dit erosie tot gevolg kan hebben; dat daarom dit ontwikkelingsplan werd herzien door de versie van 1 december 2006 waarbij de steile hellingen worden beperkt en een zuidelijke gracht met verspreide poelen in trapvorm wordt voorzien; dat dit nieuwe plan grotendeels overeenkomt met het eerste natuurontwikkelingsplan, uitgezonderd de toevoeging van de erosiewerende ingrepen;

Overwegende dat de afwerkingslaag als volgt wordt voorzien (van onder naar boven):

- circa 0,5 m ondoordringbare klei;
- een 2,5 mm dikke HDPE-folie waarbij de platen onderling stevig aan elkaar worden vastgelast;
- een drainagesysteem;
- een bewortelings- of leeflaag van 1,5 m dikte van goede kwaliteit en voldoende vochtophoudend vermogen;

Overwegende dat gevreesd wordt dat de HDPE-folie zou kunnen doorboord worden door de wortels van de bomen; dat dit evenwel stevige platen zijn die ook als wortelafweermiddel gebruikt worden; dat er in het algemeen kan aangenomen worden dat de boomwortels een dergelijke folie niet kunnen

doorboren; dat een folie een goede garantie is dat het niet-reinigbaar materiaal niet vrijkomt onder andere bij een windworp, waarbij een wortelkluit een deel van de bodemlaag opheft;

Overwegende dat de wortels zich hoofdzakelijk zullen ontwikkelen in de bewortelingslaag, hier anderhalve meter dik; dat de grond van voldoende kwaliteit moet zijn, zodat de wortels niet onmiddellijk de neiging zullen hebben om dieper uit te groeien; dat ze dit wel zouden doen in moeilijkere omstandigheden; dat het vochtophoudend vermogen van de teelaarde voldoende groot moet zijn (een voldoende hoog gehalte aan klei en organisch materiaal onder de vorm van compost), zodat de bomen niet lijden onder hoogtestress; dat de grond vrij moet zijn van stenen of andere vreemd materiaal; dat het aangewezen is dat dit wordt opgenomen in een bijzondere voorwaarde;

Overwegende dat in de voorziene omstandigheden met een bewortelingslaag van goede kwaliteit, de bomen stevige wortelstelsels kunnen ontwikkelen, zodat de eindbestemming 'bos' effectief kan gehaald worden;

[...]

Overwegende dat op het natuurontwikkelingsplan verschillende zones staan waarbij verschillende boomsoorten zijn opgegeven; dat dit plan werd opgesteld in 2006/januari 2007 toen de essenziekte in Vlaanderen nog niet verspreid was; dat de essenziekte talrijke, vooral jonge essen (*Fraxinus excelsior*) aantast, zodat jonge aanplantingen van essen meestal na enkele jaren volledig afsterven; dat sinds enkele jaren het ANB afraadt om nog langer essen aan te planten; dat in zone 5, die gedeeltelijk overlapt met de zone waarvoor nu een vergunning wordt aangevraagd, wordt voorzien dat 70% met essen wordt aangeplant; dat dit in de huidige situatie geen verantwoorde keuze meer is, omdat de kans op aanslaan van deze aanplanting bijzonder klein is; dat het wenselijk is om de soortenkeuze van deze zone te herzien; dat dit zal moeten gebeuren in samenspraak met het stadsbestuur die de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend, gezien de uitvoering van dit ontwikkelingsplan verankerd is in de stedenbouwkundige vergunning;

Overwegende dat het subadvies van het ANB van 27 november 2017 gunstig is mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- de afwerkingslaag wordt deskundig voorzien zoals beschreven hierboven;
- het bos, zoals voorzien in het natuurontwikkelingsplan, wordt aangeplant in het plantseizoen volgend op de afwerking van de groeve; *Fraxinus excelsior* wordt vervangen door een andere, inheemse soort via een aanpassing van de stedenbouwkundige vergunning;

dat het aangewezen is dat dit in een bijzondere voorwaarde wordt opgenomen;

[...]

Overwegende dat de milieuvergunning voor de opvulling van de groeve met anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte, in het verleden geweigerd werd omdat dit op dat ogenblik volgens de OVAM in strijd was met het uitvoeringsplan 'Milieuverantwoord beheer van huishoudelijke afvalstoffen';

Overwegende dat dit deel (de opvulling van de groeve met anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch of bio-afbreekbaar gehalte in stortvak 2A, deel 1, van de groeve al is uitgevoerd op basis van een

vergunning die nu niet meer bestaat; dat dit deel ook al afgedekt is; dat er geen milieuhinder vanwege dit opgevulde deel van de groeve verwacht wordt; dat het afgraven van wat al gestort en afgedekt is in het verleden, meer milieuhinder zou veroorzaken; dat het dus geen BBT zou zijn om dit stuk terug af te graven en ergens anders te storten; dat de aanvraag voor vergunning voor dit deel (de opvulling van de groeve met anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte in stortvak 2A, deel 1) zonder voorwerp is;

[...]

Overwegende dat de aangevraagde inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat de hinder en de effecten op mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de aangevraagde inrichting, mits naleving van de milieuvergunningvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende evenwel dat de Raad van State met arrest 239.379 van 12 oktober 2017 stelt dat het betaamt 'dat de in de tijd opeenvolgende bestuurshandelingen van een vergunningverlenende overheid een consistent, niet-willekeurig patroon vertonen', dat het niet betaamt dat 'een vergunning die op 21 mei 2014 niet kon worden verleend, op 1 oktober 2015 wel kan worden verleend' tenzij een afdoende redengeving voorhanden is, dat de adviezen van de OVAM ter zake niet dienstig zijn en dat de vergunning dus geacht wordt te worden geweigerd;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep gedeeltelijk gegrond te verklaren en het bestreden besluit op te heffen”.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie nopens het belang van de verzoekende partij

4. De tweede tussenkomenende partij stelt vast dat de nv OB&D werd opgesplitst, waardoor haar vermogen voor het merendeel is overgegaan naar een derde en er slechts een uitgeholde vennootschap overblijft. Uit de balans blijkt dat de nieuw opgerichte vennootschap, de bvba DOP Meulebeke, de nv OB&D als het ware heeft opgeslorpt. Bovendien wordt in de statutenwijziging bepaald dat de verkrijgende vennootschap geacht wordt de voortzetting te zijn van de overdragende vennootschap voor alle contracten met betrekking tot de ingebrachte activa en passiva van de overdragende vennootschap. Aangezien het ondenkbaar is dat de nv OB&D haar activiteiten zou uitvoeren zonder over de nodige overeenkomsten te beschikken, bestaat er volgens de tweede tussenkomenende partij minstens een vermoeden dat de bvba DOP Meulebeke mede verantwoordelijk is voor het verder exploiteren en beheren van de betrokken stortplaats. Volgens de

tweede tussenkomende partij is het “goed mogelijk dat inmiddels of in elk geval tegen dat deze zaak zal worden behandeld, de nv OB&D in feite niet meer is dan de spreekwoordelijke ‘lege doos’”. Voorts betoogt de tweede tussenkomende partij dat de gebeurlijke nietigverklaring van de bestreden beslissing de verzoekende partij geen voordeel kan opleveren. Zij wijst op de termijn die sedert het indienen van het beroep verstreken is en vraagt zich af of men in die omstandigheden nog kan spreken van een “voldoende actueel en zorgvuldig samengesteld dossier”.

Beoordeling

5. Een exceptie met betrekking tot de ontvankelijkheid van een annulatieberoep moet zonder voorbehoud en in duidelijke termen worden geformuleerd. Het komt aan de in het geding betrokken partij, die meent van die mogelijkheid gebruik te moeten maken, toe de opgeworpen exceptie in rechte en in feite te onderbouwen.

6. De door de tweede tussenkomende partij geformuleerde vragen, vermoedens en kanttekeningen vormen geen exceptie die door de Raad van State onderzocht moet worden.

V. Onderzoek van het enige middel

Standpunt van de partijen

7. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, van artikel 17 van het decreet van 28 juni 1985 ‘betreffende de milieuvergunning’ en van artikel 30*bis*, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 ‘houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning’ (hierna: Vlarem I), alsook van het legaliteitsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en de materiële- en de formelemotiveringsplicht.

In een eerste middelonderdeel zet de verzoekende partij uiteen dat de enkele verwijzing naar arrest nr. 239.379 van 12 oktober 2017 van de Raad van State niet kan volstaan als enige motivering voor de weigering van de gevraagde vergunning.

In de toelichting bij het middelonderdeel wijst zij erop dat de overwegingen van het bestreden besluit, op een paar uitzonderingen na, identiek zijn aan de overwegingen die in 2015 hebben geleid tot het vergunnen van de exploitatie. Deze overwegingen liggen in lijn met de uitgebrachte adviezen die allemaal gunstig waren en voor elk aspect in de overwegingen van het bestreden besluit werden bevestigd. Het is dan ook een raadsel waarom, ondanks alle gunstige overwegingen inzake de milieuhygiënische en stedenbouwkundige verenigbaarheid van de aanvraag, de verwerende partij in haar beslissing de vergunning alsnog weigert. De verwijzing naar het voormelde arrest nr. 239.379 is geen milieuhygiënische beoordeling en kan op geen enkele manier een weigering onderbouwen. Het arrest vernietigt immers louter omwille van een motiveringsgebrek. Dat het advies van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (hierna: OVAM) “niet dienstig” zou zijn, maakt evenmin een nuttige, afdoende motivering uit. Aangezien de verwerende partij in de bestreden beslissing stelselmatig verwijst naar gunstige adviezen en standpunten waaruit blijkt dat de hinder en de risico's tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt, is het onvoorstelbaar dat zij, in strijd met haar eigen voorafgaande overwegingen en de gunstige adviezen, beslist dat de vergunning moet worden geweigerd. Artikel 30*bis*, § 1, van Vlarem I bepaalt uitdrukkelijk dat de vergunning kan worden verleend wanneer gegarandeerd kan worden dat de inrichting voldoet aan de eisen die door Vlarem I en II worden gesteld, zodat in voorliggend geval de gevraagde milieuvergunning moest worden verleend.

De verzoekende partij zet voorts nog uiteen dat de motiveringsplicht geschonden is doordat het opgegeven weigeringsmotief, met name arrest nr. 239.379 van 12 oktober 2017 van de Raad van State, slechts een beknopte, vage en nietszeggende stijlformule is en dat de motivering niet consistent en intern tegenstrijdig is omdat haar beroepsargumenten gegrond worden bevonden maar de vergunning toch wordt geweigerd.

Als tweede middelonderdeel benadrukt de verzoekende partij dat zij een zeer omstandig beroepschrift heeft ingediend waarin puntsgewijs wordt aangetoond dat er geen milieuhygiënische, noch stedenbouwkundige bezwaren rijzen tegen de exploitatie, dat unaniem gunstige adviezen werden uitgebracht over de aanvaardbaarheid van een categorie 2 monostortplaats voor niet-gevaarlijke, niet-recycleerbare afvalstoffen op de betrokken locatie en dat in de bestreden beslissing op geen enkele manier wordt verantwoord waarom de gunstige adviezen niet kunnen worden gevolgd.

Als derde middelonderdeel betoogt de verzoekende partij dat in de bestreden beslissing wordt overwogen dat het opgevulde deel van de groeve geen milieuhinder zal veroorzaken en wordt dit onderdeel van de vergunningsaanvraag zonder voorwerp verklaard. De redengeving dat dit onderdeel van de aanvraag geen aanleiding zal geven tot milieuhinder, moet overeenkomstig artikel 30*bis*, § 1, van Vlarem I er evenwel toe leiden tot de beoogde vergunning gedeeltelijk wordt verleend.

8. De eerste tussenkomende partij repliceert als volgt:

“Eerste middelonderdeel

In een eerste onderdeel licht de verzoekende partij toe dat zij meent dat er onvoldoende of zelfs geen materiële motivering gebeurt van de weigeringsbeslissing, terwijl het arrest nr. 239.379 tot vernietiging van de vorige milieuvergunningsbeslissing, nota bene aangaf dat een gebrekkige motivering en het gegeven dat een overheid een consequente en niet willekeurige beslissing moet nemen, aan de basis lag van haar besluit.

Deze redenering kan niet worden gevolgd. Het is precies omwille van het feit dat de raad de vorige keer had aangegeven dat de minister niet zonder meer willekeurige beslissingen kon nemen en consequente beslissingen moest voegen en hieruit een schending van de materiële motiveringsplicht afleidde, dat nu tot de omgekeerde beslissing is gekomen in navolging van het arrest van de raad en het gezag van gewijsde dat eraan gekoppeld is.

De verzoekende partij meent rechten te kunnen putten uit de vernietigde beslissing, waarin haar een vergunning werd toegekend en die door de raad met voormeld arrest nr. 239.379 precies werd vernietigd. De verwijzing van de bestreden beslissing naar dit arrest en het feit dat men rekening houdt met het gezag van gewijsde dat eraan gekoppeld is, kan geen schending uitmaken van de materiële motiveringsverplichting. De bestreden beslissing motiveert de historiek en de diverse argumenten over 22 bladzijden, om aan te geven dat rekening houdende met het arrest van de Raad van State van 12 oktober

2017, een consequente houding wordt verwacht in het kader van onder meer het continuïteitsbeginsel.

Hoe de verzoekende partij tot de redenering kan komen dat er geen materiële motivering zou zijn ingevolge een vergunningsbeslissing die 22 bladzijden omvat en duidelijk aangeeft waarom zij de beslissing neemt die zij genomen heeft en het bestreden besluit opheft in artikel 2 van haar beslissing, kan niet worden begrepen. De verzoekende partij kan geen rechten puren uit de vernietigde beslissing. Aangezien deze geacht wordt nooit te hebben bestaan, kan deze ook niet als referentie gebruikt worden om een nieuwe beslissing af te dwingen en kan evenmin gesteld worden dat de materiële motivering onzorgvuldig of tegenstrijdig is met de vorige beslissing, die geacht wordt niet te hebben bestaan.

Tweede middelenonderdeel

In een tweede middelenonderdeel stelt de verzoekende partij dat uit de bestreden beslissing blijkt dat een reeks gunstige adviezen zijn verleend, maar toch tot de beslissing wordt gekomen dat hoewel milieutechnisch e[n] stedenbouwkundig geen bezwaren zijn tegen het verleende van de milieuvergunning, er een negatieve beslissing komt. De verzoekende partij stelt dat in het verleden nochtans dezelfde adviezen als gunstig werden beoordeeld en de reden waarom de milieuvergunning oorspronkelijk werd verleend door de verwerende partij.

Deze beslissing is echter door de Raad van State vernietigd, zodat de verwijzing naar het gezag van gewijsde van de raad dan ook een terechte bedenking is.

Derde middelenonderdeel

In een derde middelenonderdeel geeft de verzoekende partij aan dat de beslissing intern tegenstrijdig zou zijn, waar in het bestreden besluit aangegeven wordt dat een deel van het aangevraagde zonder voorwerp moet worden verklaard en dat het eerst aangegeven is dat er geen milieuhinder is voor de opgevulde gedeeltes. De tussenkomenende partij verwijst, wat dit betreft, naar het verweer van de verwerende partij”.

9. De tweede tussenkomenende partij argumenteert dat de motivering voor het weigeren van een milieuvergunning meer bondig kan zijn dan voor de verlening ervan aangezien daarvoor een enkel weigeringsmotief kan volstaan. Zij vervolgt dat de verwerende partij gebonden is door het gezag van gewijsde van arrest nr. 239.379 van de Raad van State van 12 oktober 2017 en dat het bestreden besluit geen motieven bevat die, in weerwil van dit arrest, het verlenen van de milieuvergunning, kan onderbouwen. Voorts verduidelijkt de tweede tussenkomenende partij dat de Raad van State reeds heeft geoordeeld dat het advies van de OVAM van 15 januari 2015 geen bijzondere redenen vermeldt. Ook meent zij dat de motivering van het ministerieel besluit van 21 mei 2014 geacht moet worden deel uit te maken van de materiële motivering van het thans bestreden besluit.

Wat betreft het gedeelte van de aanvraag dat zonder voorwerp wordt verklaard, merkt de tweede tussenkomende partij op dat de Vlaamse minister heeft vastgesteld dat de betrokken stortactiviteiten werden uitgevoerd op basis van een vergunning die niet meer bestaat.

10. In haar toelichtende memorie zet de verzoekende partij het volgende uiteen:

“[Het] gezag van gewijsde wordt door de verzoekende partij uiteraard niet betwist, doch het behoeft weinig betoog dat de loutere verwijzing naar dit arrest allerminst kan volstaan als een gedegen inhoudelijke beoordeling van de hinderaspecten, laat staan dat dit zonder enige verdere motivering een afdoende weigeringsgrond kan vormen. Dit eens te meer nu de overige overwegingen (net zoals alle uitgebrachte adviezen) gunstig zijn en net aangeven dat er geen milieuhygiënisch risico is en dat de hinder tot een aanvaardbaar niveau beperkt zal blijven. De bewuste paragraaf van het bestreden besluit gaat dan ook manifest in tegen de motivering in de rest van het besluit. Dit wringt des te meer nu het arrest 239.379 van Uw Raad waarnaar wordt verwezen net een vorig besluit van verwerende partij had vernietigd omwille van een gebrekkige motivering.

Dat de verwerende partij zelfs nalaat om haar eigen vergunningsbesluit te verdedigen en zich tegen het opgeworpen middel te verweren, geldt als bijkomende aanwijzing dat het bestreden besluit derhalve lamentabel is dat elk verweer faalt en dat een behandeling in korte debatten was aangewezen”.

11. De verzoekende partij benadrukt in haar laatste memorie dat de loutere verwijzing in de bestreden beslissing naar een vernietigingsarrest van de Raad van State niet tegemoetkomt aan de vereisten van de motiveringsplicht en dat om aan die vereisten te voldoen “minstens [...] de overwegingen uit het desbetreffend arrest [moeten] worden opgenomen of verduidelijkt in het vergunningsbesluit”. Voorts zou uit de motivering van de bestreden beslissing niet “duidelijk blijken waarom de vergunning al dan niet kon worden verleend”.

Beoordeling

Eerste onderdeel

12. Na vastgesteld te hebben dat de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening en de hinder

ervan, mits naleving van de vergunningsvoorwaarden, tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt, wordt in de bestreden beslissing het volgende overwogen:

“Overwegende evenwel dat de Raad van State met arrest 239.379 van 12 oktober 2017 stelt dat het betaamt ‘dat de in de tijd opeenvolgende bestuurshandelingen van een vergunningverlenende overheid een consistent, niet-willekeurig patroon vertonen’, dat het niet betaamt dat ‘een vergunning die op 21 mei 2014 niet kon worden verleend, op 1 oktober 2015 wel kan worden verleend’ tenzij een afdoende redengeving voorhanden is, dat de adviezen van de OVAM ter zake niet dienstig zijn en dat de vergunning dus geacht wordt te worden geweigerd”.

Het aangehaalde vernietigingsarrest bevat de volgende motieven:

“[...] Met een besluit van 29 maart 2012 heeft de verwerende partij aan de tussenkomende partij een milieuvergunning verleend voor de exploitatie van een stortplaats ingedeeld in rubriek 2.3.6, b), 3), van de indelingslijst bij Vlare I. Deze vergunning werd bij arrest nr. 225.043 van 10 oktober 2013 door de Raad van State vernietigd, omdat, terwijl OVAM op 29 juli 2011 wat die rubriek betreft ongunstig had geadviseerd, uit de motivering niet kon worden begrepen waarom de vergunning kon worden verleend. Vervolgens heeft de verwerende partij zich op 21 mei 2014 aangesloten bij het, om dezelfde redenen, ongunstig advies van OVAM van 4 november 2013, en heeft zij de vergunning geweigerd.

Met het thans bestreden besluit van 1 oktober 2015 verleent de verwerende partij echter opnieuw een vergunning voor de exploitatie van een stortplaats ingedeeld in rubriek 2.3.6, b), 3), ter regularisatie van de afvalstoffen - ongeveer 22.900 ton of 12.921 m³ - die werden gestort vóór het voornoemde vernietigingsarrest.

[...] Eenieder moet erop kunnen vertrouwen dat de in de tijd opeenvolgende bestuurshandelingen van een vergunningverlenende overheid een consistent, niet-willekeurig patroon vertonen. De uitdrukkelijke motivering van een beslissing over een vergunningsaanvraag dient daarvan blijk te geven. In dit geval moet uit de motivering van de bestreden beslissing zelf kunnen worden afgeleid waarom een vergunning die op 21 mei 2014 niet kon worden verleend, op 1 oktober 2015 wel kan worden verleend, of minstens, waarom de redenen die op eerstgenoemde datum hebben verhinderd om een vergunning te verlenen, thans de vergunningverlening niet langer in de weg staan.

Dienaangaande bevat de bestreden beslissing geen redengeving. Evenmin is daarover iets terug te vinden in de adviezen van OVAM van 15 januari 2015 en 2 juni 2015. Dat er bij de omschrijving van het ‘Voorwerp van de aanvraag’ wordt vermeld dat ‘rubriek 2.3.6.b.3 [...] enkel [wordt] aangevraagd om de sectorale voorwaarden inzake afwerking en nazorg te kunnen opleggen en aldus de tussen 26 augustus en 10 oktober 2013 gestorte afvalstoffen (ca 22 900 ton) conform de VLAREM II-bepalingen te kunnen

afdekken en isoleren', geeft slechts het streven van de aanvrager weer. Uit die omschrijving, noch uit de ruimere beschrijving van de bestaande feitelijke toestand van de site, kan worden afgeleid waarom voor de gestorte afvalstoffen een regularisatievergunning kan worden verleend. Het verlenen van een vergunning voor het verder opvullen en afdekken van het deelstortvak, vormt op zich geen noodzakelijke verantwoording voor de reeds aanwezige niet-vergunde afvalstoffen".

13. De bestreden beslissing is niet tegenstrijdig gemotiveerd door enerzijds te overwegen dat de milieuvergunningsaanvraag in kwestie niet afstuit op stedenbouwkundige of milieuhygiënische bezwaren en anderzijds in ogeschouw te nemen dat de vergunning moet worden geweigerd om het gezag van gewijsde van een vernietigingsarrest van de Raad van State te eerbiedigen. In dit verband geeft de verzoekende partij ten andere zelf aan dat de beoordeling van de stedenbouwkundige en milieuhygiënische aspecten van de betrokken vergunningsaanvraag gebaseerd is op "identiek dezelfde overwegingen" van een eerdere vergunningsbeslissing. Omtrent de wettigheid van die overwegingen heeft de Raad van State reeds geoordeeld dat eruit niet kan "worden afgeleid waarom een vergunning die op 21 mei 2014 niet kon worden verleend, op 1 oktober 2015 wel kan worden verleend, of minstens, waarom de redenen die op eerstgenoemde datum hebben verhinderd om een vergunning te verlenen, thans de vergunningverlening niet langer in de weg staan". Indien die "identiek dezelfde overwegingen" op 1 oktober 2015 geen afdoende motivering vormden om de vergunning te verlenen, valt niet in te zien waarom zij op vandaag wel afdoende zouden zijn. De verwerende partij is die zienswijze in de bestreden beslissing kennelijk bijgetreden. In tegenstelling tot het standpunt van de verzoekende partij, valt het uitdrukkelijk opgegeven weigeringsmotief niet te herleiden tot een "stijlformule". Met de motieven van de bestreden vergunningsbeslissing heeft de verwerende partij immers erkend dat gevolg moet worden gegeven aan de bij arrest nr. 239.379 van 12 oktober 2017 vastgestelde onwettigheid dat "de in de tijd opeenvolgende bestuurshandelingen van een vergunningverlenende overheid een consistent, niet-willekeurig patroon [moeten] vertonen" en heeft zij, door het ontbreken van nieuwe adviezen die tot een ander inzicht kunnen leiden, geoordeeld dat de vergunning moet worden geweigerd. Uit artikel 30*bis*, § 1, eerste lid, van Vlarem I vloeit tot slot niet voort dat een milieuvergunningsaanvraag, die voldoet aan alle eisen van de Vlarem-besluiten, moet worden ingewilligd, desgevallend in

strijd met het gezag van gewijsde van een vernietigingsarrest van de Raad van State.

Om voormelde redenen bevat de bestreden beslissing motieven die de weigering van een vergunning voor een DOP met een stortplaats categorie 2, omvattende een mono-stortplaats categorie 2 voor bedrijfsgebonden, niet-reinigbare, niet-gevaarlijke gronden, met een aanvoer van maximaal 1.050 ton per dag, en aanhorigheden, afdoende verantwoorden.

14. Het eerste middelonderdeel is ongegrond.

Tweede onderdeel

15. Zoals uit de beoordeling van het eerste middelonderdeel blijkt, vergt het in de bestreden beslissing opgegeven weigeringsmotief niet dat de verwerende partij milieuhygiënische of stedenbouwkundige bezwaren tegen de voorgenomen exploitatie aanvoert noch dat zij de verleende gunstige adviezen op gemotiveerde wijze weerlegt.

16. Het tweede middelonderdeel is ongegrond.

Derde onderdeel

17. In de bestreden beslissing wordt besloten dat de aanvraag, in zoverre zij betrekking heeft op een "stortplaats categorie 2 voor anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte met een opvulcapaciteit van 12.921 m³", zonder voorwerp is. De verwerende partij komt tot die conclusie op grond van de overweging dat dit gedeelte van de aanvraag "al is uitgevoerd op basis van een vergunning die nu niet meer bestaat", dat dit deel "al afgedekt is", dat er "geen milieuhinder vanwege dit opgevulde deel van de groeve verwacht" wordt, dat het "afgraven van wat al gestort en afgedekt is in het verleden, meer milieuhinder zou veroorzaken" en dat het dus "geen BBT zou zijn om dit stuk terug af te graven en ergens anders te storten".

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de aanvraag, in zoverre zij betrekking heeft op een “stortplaats categorie 2 voor anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte met een opvulcapaciteit van 12.921 m³”, een regularisatie betreft. De opgegeven verantwoording in de bestreden beslissing kan in het licht van dat gegeven niet de conclusie wettigen dat dit onderdeel van de aanvraag zonder voorwerp is. Dat de gevraagde activiteit reeds volledig is uitgevoerd en er geen vergunning (meer) voorhanden is voor die reeds uitgevoerde activiteit, is immers geheel eigen aan het feit dat de aanvraag, althans voor dat gedeelte, betrekking heeft op een regularisatie. Dat van het opgevolde deel van de groeve geen milieuhinder verwacht wordt en het opnieuw afgraven van het stort meer milieuhinder zou veroorzaken en dus geen best beschikbare techniek uitmaakt, doet evenmin besluiten dat de aanvraag op dit punt zonder voorwerp zou zijn.

Het derde middelonderdeel is derhalve gegrond in de mate de verzoekende partij aanvoert dat het betrokken onderdeel van de aanvraag ten onrechte zonder voorwerp wordt verklaard.

18. Bij de beoordeling van het eerste middelonderdeel werd reeds aangegeven dat artikel 30*bis*, § 1, eerste lid, van Vlarem I aan de vergunningverlenende overheid niet de rechtsplicht oplegt om een milieuvergunningsaanvraag, die voldoet aan alle eisen van de Vlarem-besluiten, in alle gevallen in te willigen. Het standpunt van de verzoekende partij dat de in de bestreden beslissing opgegeven motieven hadden moeten leiden tot het verlenen van de gevraagde vergunning, faalt naar recht.

19. Uit de gegrondheid van het derde middelonderdeel vloeit voort dat artikel 3, § 1, van het bestreden besluit, dient te worden vernietigd.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt artikel 3, § 1, van het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 22 maart 2018 waarbij het bestuurlijk beroep tegen de beslissing van de deputatie van de provincieraad

van Oost-Vlaanderen van 26 maart 2015, houdende het weigeren van de milieuvergunning aan de nv OB&D voor het uitbreiden van een definitieve opslagplaats met een stortplaats categorie 2, gelegen aan de Schorissesteenweg te Ronse, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het gedeeltelijk vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomsten, begroot op 300 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig juni tweeduizend drieëntwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Elisabeth Impens,	griffier.
-------------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Carlo Adams

AMV/000142788/1024

Ministerieel besluit houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 26 maart 2015 met nummer M03/45041/81/2/A/4 houdende het weigeren van vergunning aan de nv OB&D, Cardijnlaan 12, 8600 Diksmuide, voor het uitbreiden van een DOP met een stortplaats categorie 2, gelegen te 9600 Ronse, Schorissesteenweg zn

DE VLAAMSE MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW,

Gelet op het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, zoals herhaaldelijk gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning, zoals herhaaldelijk gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, zoals herhaaldelijk gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juli 2014 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 27 oktober 2017;

Gelet op het arrest nr. 239.379 van 12 oktober 2017 van de Raad van State waarbij het ministerieel besluit nr. AMV/142788/1022 van 1 oktober 2015 wordt vernietigd;

Gelet op de betekening van voormeld arrest aan het Vlaamse Gewest op 23 oktober 2017;

Overwegende dat de behandelingstermijn voor heronderzoek van het beroep aanvangt op 23 oktober 2017;

Gelet op het beroep van de nv OB&D, Cardijnlaan 12, 8600 Diksmuide, aangetekend tegen het besluit nr. M03/45041/81/2/A/4 van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 26 maart 2015 waarbij vergunning wordt geweigerd aan de nv OB&D, Cardijnlaan 12, 8600 Diksmuide, voor het uitbreiden van een DOP met een stortplaats categorie 2, gelegen te 9600 Ronse, Schorissesteenweg zn, op het kadastraal perceel: afdeling 3, sectie F, nr. 0293/e/5, omvattende:

- een stortplaats categorie 2 voor anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte met een opvulcapaciteit van 12.921 m³;
- een mono-stortplaats categorie 2 voor bedrijfsgebonden, niet-reinigbare, niet-gevaarlijke gronden;
- een stortplaats die maximaal 1.050 ton per dag ontvangt;
- het verwijderen van de vergunde stookoliehouder van 5.000 liter;
- het verwijderen van de vergunde verdeelslang;

Gelet op het attest vermeld in artikel 31, §4, van titel I van het VLAREM waaruit blijkt dat het bestreden besluit op 30 maart 2015 aan de exploitant werd verzonden;

Overwegende dat het beroep werd ontvangen op 4 mei 2015 en ontvankelijk werd verklaard op 5 mei 2015;

Gelet op de volgende beroepsargumenten van de exploitant:

- vanaf 26 augustus 2013 werden de stortactiviteiten gestart van een categorie 2-stortplaats voor anorganische, niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte gezien hiervoor met het ministerieel besluit van 29 maart 2012 vergunning werd verleend; de stortactiviteiten werden uitgevoerd conform de sectorale en bijzondere uitbatingvoorwaarden en alleen tijdens de periode dat de exploitant hiervoor was vergund;
- de stortactiviteiten werden onmiddellijk gestaakt toen de Raad van State het ministerieel besluit van 29 maart 2012 vernietigde;
- met het ministerieel besluit van 21 mei 2014 werd de vergunning voor de stortplaats geweigerd; hiervoor heeft de exploitant een vernietigingsberoep ingediend bij de Raad van State; deze procedure is nog lopende;
- het doel van onderhavige milieuvergunningaanvraag is om de reeds in stortvak 2A gestorte materialen terug te laten vergunnen en een stortplaats categorie 2 voor bedrijfsgebonden, niet-reinigbare en niet-gevaarlijke gronden aan te vragen voor de resterende opvulling van stortvak 2A (opvulcapaciteit van 62.079 m³); aan het concept van de exploitatie wordt aldus niets gewijzigd; in de aanvraag wordt alleen een loutere herkwalificatie uitgevoerd van de te aanvaarden afvalstoffen;
- de exploitatie maakt deel uit van een grotere vennootschappengroep die onder meer instaat voor bodemsanering en recyclage; een deel van de uitgegraven bodem, afkomstig van bodemsaneringen, die technisch niet verder reinigbaar of recycleerbaar is, zal op de stortplaats worden gedeponereerd; de exploitant beschikt over voldoende hoeveelheden bodem en bagger- en ruimingsspecie om de groeve op vrij korte termijn verder op te vullen zodat daarna de nabestemming bosgebied kan worden gerealiseerd;
- de stortplaats zal worden afgedekt met een ondoordringbare HDPE-folie van 2,5 mm dikte; deze folieplaten worden aan elkaar gelast; zodanig zijn de afvalstoffen volledig geïsoleerd;
- bovenop de folielaag komt een bewortelingslaag van 1,5 m dikte;
- in het kader van het realiseren van de nabestemming werd bij de stedenbouwkundige aanvraag een natuurontwikkelingsplan gevoegd; dit plan werd door het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) ontworpen en aanvaard door de exploitant; dit plan is een onlosmakelijk onderdeel van de op 6 juli 2007 verleende stedenbouwkundige vergunning; in dit natuurontwikkelingsplan zijn er zones voor bos (zones 2, 4, 5, 6 en 7), spontane bosontwikkeling, maar ook zones met struikenlagen en een open zone voor

ruigte (poelen, grachten en kruidenvegetatie); het is niet de bedoeling van de exploitant om hier gras of heide op te planten; wel kan het dat op lange termijn heidevegetatie spontaan zal opduiken tussen de bosvegetatie;

- de ongunstige adviezen van het college van burgemeester en schepenen, de afdeling Milieuvergunningen, de provinciaal milieudeskundige en de provinciale milieuvergunningscommissie volgden uit de realisatie van de nabestemming bosgebied; volgens deze adviezen wijken de voorgestelde afwerking en aanplantingen af van het natuurontwikkelingsplan, verankerd in de stedenbouwkundige vergunning van 6 juli 2007 en moet eerst het natuurontwikkelingsplan aangepast worden vooraleer een milieuvergunning kan verleend worden;
- de evaluatie van de verenigbaarheid tussen de stortplaats en de nabestemming werd in het verleden reeds meermaals uitgevoerd en steeds positief bevonden; nu pas duikt deze weigeringsgrond van onverenigbaarheid met de nabestemming bosgebied op; het ANB werd gedurende de adviesronde niet geconsulteerd;
- er worden in de bestreden beslissing geen andere milieuhygiënische of stedenbouwkundige weigeringsgronden aangehaald;
- het opvullen van oude groeves met grond (DOP) of afvalstoffen (stortplaats) om in de nabestemming te voorzien, is een veelgebruikte techniek;
- de kans dat de HDPE-folie en de kleilaag worden doorboord, is niet reëel; dit is ook niet het geval bij andere stortplaatsen in Vlaanderen waar bos werd aangeplant bovenop een even dikke leeflaag met HDPE-folie en kleilaag; zo is er de categorie 2-stortplaats Vanheede Landfill Solutions te Rumbeke en de categorie 1-stortplaats Inafzo te Zonnebeke; indien de kans hiertoe reëel zou zijn, zou de omschrijving van de eindafdek in de bepalingen van het VLAREM niet als dusdanig in de wetgeving opgenomen zijn;
- overeenkomstig artikel 5.2.4.5.2, §5, tweede zin, van titel II van het VLAREM wordt vermeld dat, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, de ontwikkeling van hoogstammige gewassen moet worden verhinderd; om deze reden wordt op p. 70 van de ontheffingsnota gesteld dat een aanplanting van diepwortelende bomen boven stortvak 2A niet wenselijk lijkt, waarbij de MER-deskundige enkele suggesties doet inzake vegetatietypes (op basis van het nabijgelegen habitatrichtlijngebied), de wijze van aanplanting en het beheer; ook de suggestie dat zeer voedselarme leem of kleileem zou worden gebruikt als leeflaag boven de afdeklaag, sluit hier bij aan; in de ontheffingsnota wordt louter beschreven welke vegetatie-ontwikkeling er zou kunnen plaatsvinden indien zeer voedselarme leem of kleileem zou worden gebruikt, dit allerminst met het oog op het onrechtstreeks wijzigen van het natuurontwikkelingsplan; er werd alleen een oplijsting en een evaluatie gemaakt van de opties teneinde de nabestemming te realiseren en ervoor te zorgen dat het aangeplante bosgebied een meerwaarde kan betekenen voor het nabijgelegen habitatrichtlijngebied;
- de ontheffingsnota bakent een zone (bovenop de categorie 2-stortplaats) af waarbinnen geen diepwortelende bomen mogen worden geplant; in de ontheffingsnota wordt de aanleg van een bos niet afgeraden; de aanplant zal bestaan uit bomen (al dan niet op elke zone diepwortelend) en houtachtige struikvegetaties; de concrete boomkeuze en het beheer zal in de praktijk steeds in nauw overleg met het ANB gebeuren en conform het natuurontwikkelingsplan; ook het hakonderhoud draagt bij tot concrete wortelvorming van sommige boom- en plantensoorten; mits een doorgedreven hakbeheer, waartoe de exploitant zich verbindt, kan het wortelgestel gecontroleerd worden; daarnaast worden in het natuurontwikkelingsplan zelf 'ruigtes' en zones voor spontane bosontwikkeling voorzien;

- de exploitant begrijpt niet waarom het natuurontwikkelingsplan moet aangepast worden, gezien het ANB dit zelf heeft ontworpen en zich er al jarenlang toe verbindt om dit integraal uit te voeren overeenkomstig de stedenbouwkundige vergunning van 6 juli 2007;
- de exploitant stelde eveneens een waarborg van meer dan een miljoen euro als garantie dat het natuurontwikkelingsplan zal worden nageleefd;

Gelet op het besluit nr. M03/45041/81/2/A/3 van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 28 april 2011,

- waarbij vergunning wordt verleend voor een termijn verstrijkend op 28 april 2018 voor de gedeeltelijke opvulling van een zandgroeve met niet-verontreinigde uitgegraven bodem en/of niet-verontreinigde bagger- en ruimingsspecie met een capaciteit van 83.200 m³ (stortvak 1);
- waarbij vergunning wordt geweigerd voor een categorie 2-stortplaats voor anorganische, niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch of bio-afbreekbaar gehalte met een capaciteit van 76.000 m³ (en een ontvangcapaciteit van 750 ton per dag);

Gelet op het ministerieel besluit nr. AMV/142788/1012B van 29 maart 2012 waarbij het besluit nr. M03/45041/81/2/A/3 van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 28 april 2011 wordt gewijzigd in die zin dat:

- de categorie 2-stortplaats voor anorganische, niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch of bio-afbreekbaar gehalte met een capaciteit van 76.000 m³ (en een ontvangcapaciteit van 750 ton per dag) nu ook wordt vergund;
- de vergunningstermijn verstrijkt op 28 april 2016;
- een aantal bijzondere voorwaarden worden toegevoegd;

Gelet op het arrest van de Raad van State nr. 225.043 van 10 oktober 2013 waarbij het ministerieel besluit nr. AMV/142788/1012B van 29 maart 2012 wordt vernietigd;

Gelet op het ministerieel besluit nr. AMV/142788/1019 van 21 mei 2014 waarbij het besluit nr. M03/45041/81/2/A/3 van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 28 april 2011 wordt bevestigd;

Gelet op het arrest van de Raad van State nr. 235.012 van 9 juni 2016 waarbij akte wordt genomen van de afstand van het beroep tegen het ministerieel besluit nr. AMV/142788/1019 van 21 mei 2014;

Gelet op de beslissing van de afdeling Milieu-inspectie van 20 november 2013 waarbij niet ingegaan wordt op het verzoek tot het opleggen van bestuurlijke maatregelen aan het bedrijf de nv OB&D;

Gelet op het ministerieel besluit van 31 januari 2014 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de afdeling Milieu-inspectie van 20 november 2013 ongegrond wordt verklaard;

Gelet op het arrest van de Raad van State nr. 239.676 van 26 oktober 2017, waarbij het ministerieel besluit van 31 januari 2014 wordt vernietigd;

Gelet op de beslissing van de afdeling Milieu-inspectie van 9 januari 2015 om niet in te gaan op het verzoek van de vzw Milieufrent Omer Wattez om een bestuurlijke maatregel op te leggen om de reeds gestorte afvalstoffen te laten verwijderen;

Gelet op het ministerieel besluit van 19 maart 2015 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de afdeling Milieu-inspectie van 9 januari 2015, ongegrond wordt verklaard;

Gelet op het arrest van de Raad van State nr. 240.940 van 8 maart 2018 waarbij het ministerieel besluit van 19 maart 2015 wordt vernietigd;

Gelet op de ligging van de inrichting in een ontginningsgebied met nabestemming bosgebied volgens het gewestplan 'Oudenaarde', vastgesteld bij het koninklijk besluit van 24 februari 1977 en later gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 29 oktober 1999;

Gelet op het voorwaardelijk gunstige advies van 23 november 2017 van de afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en -projecten (Ruimte) van het departement Omgeving;

Gelet op het voorwaardelijk gunstige subadvies van 27 november 2017 van het ANB;

Gelet op het deels gunstige advies voor twee jaar, deels ongunstige advies van 28 november 2017 van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM);

Gelet op het voorwaardelijk gunstige advies voor twee jaar van 5 december 2017 van de dienst Grondwater en Lokaal Waterbeheer van de afdeling Operationeel Waterbeheer van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM);

Gelet op het voorwaardelijk gunstige advies van 7 december 2017 van de afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en -projecten (Milieu) van het departement Omgeving;

Gelet op het horen op 12 december 2017 door de gewestelijke milieuvergunningscommissie van de exploitant die foto's van de stortplaats (op het ogenblik dat de bomen werden geplant in november 2017) overhandigt en het volgende verklaart:

- het bedrijf verwijst naar het advies met nummer AMB/KBL-ebo/MK-14-02181 van 15 januari 2015 waarin OVAM gunstig advies gaf; ook voor deel 1 was OVAM toen voor 100% positief;
- het dossier is nu tien jaar oud;
- in de voorwaarde van het advies van de afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en -projecten (Milieu) staat dat de bomen niet in rechte lijnen mogen geplant worden; de bomen hebben de golflijnen rond de zones gevolgd;
- de voorwaarde in verband met de essen: er zijn geen essen geplant; in de plaats van essen werden vooral eiken en beuken geplant;
- het bedrijf is ongelukkig met de termijn van anderhalf jaar; als ze de vergunning bekomen, zijn ze al twee maand kwijt vooraleer ze kunnen storten; na zes maanden zal de Raad van State de vergunning schorsen en dan na circa anderhalf jaar vernietigen; dan is er al twee jaar voorbij;

Gelet op het deels zonder voorwerp, deels voorwaardelijk gunstige advies van 12 december 2017 van de gewestelijke milieuvergunningcommissie;

Overwegende dat bij ministerieel besluit van 1 oktober 2015 het bestreden besluit werd opgeheven; dat meer bepaald vergunning werd verleend voor de uitbreiding van de DOP met:

- een stortplaats categorie 2 voor anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte (12.921 m³);
- een monostortplaats categorie 2 voor bedrijfsgebonden, niet-reinigbare, niet-gevaarlijke gronden (62.079 m³);
- een stortplaats met een capaciteit van maximaal 1.050 ton per dag;

Overwegende dat het arrest van de Raad van State van 12 oktober 2017 houdende vernietiging van het ministerieel besluit van 1 oktober 2015 voornamelijk is gebaseerd op volgende beschouwingen:

- met het bestreden besluit van 1 oktober 2015 wordt vergunning verleend voor de exploitatie van een stortplaats, ingedeeld in rubriek 2.3.6.b.3, van de indelingslijst (namelijk om die afvalstoffen te regulariseren die werden gestort vóór het arrest nr. 225.043 van de Raad van State van 10 oktober 2013 waarbij het ministerieel besluit van 29 maart 2012 werd vernietigd (waarbij het bedrijf vergund was tot 28 april 2016 voor een categorie 2-stortplaats voor anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte in stortvak 2A, deel 1));
- met het ministerieel besluit van 21 mei 2014 werd evenwel voor diezelfde afvalstoffen (zelfde rubriek 2.3.6.b.3, van de indelingslijst) vergunning geweigerd omdat dit in strijd was met het uitvoeringsplan 'Milieuverantwoord beheer van huishoudelijke afvalstoffen';
- eenieder moet er op kunnen vertrouwen dat de in de tijd opeenvolgende bestuurs-handelingen van een vergunningverlenende overheid een consistent, niet-willekeurig patroon vertonen;
- de uitdrukkelijke motivering van een beslissing over een vergunning die niet op 21 mei 2014 kon worden verleend, maar wel op 1 oktober 2015, ontbreekt; ook ontbreekt die motivering in de adviezen in eerste en tweede aanleg van onderhavig dossier; het verlenen van een vergunning voor het verder opvullen en afdekken van het deelstortvak vormt immers op zich geen noodzakelijke verantwoording voor de reeds aanwezige niet-vergunde afvalstoffen;

Overwegende dat het beroep ingediend door de exploitant betrekking heeft op het weigeren van de milieuvergunning voor het uitbreiden van een DOP met:

- een stortplaats categorie 2 voor anorganische, niet-gevaarlijke afvalstoffen met laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte met een opvulcapaciteit van 12.921 m³ (regularisatie) in stortvak 2A, deel 1;
- een mono-stortplaats categorie 2 voor bedrijfsgebonden niet-reinigbare, niet-gevaarlijke gronden met een opvulcapaciteit van 62.079 m³ in stortvak 2A, deel 2;
- een stortplaats die maximaal 1.050 ton per dag ontvangt;

Overwegende dat de inrichting is gelegen langsheen de Schorissesteenweg; dat de inrichting volgens het gewestplan is gelegen in een ontginningsgebied met nabestemming bosgebied;

Overwegende dat in een straal van 100 m rondom de perceelsgrens van de inrichting twee woningen zijn gelegen; dat de dichtstbijzijnde woning ten noorden van het perceel nr. 293e5 is gelegen op circa 40 m afstand (Schorissesteenweg 11); dat de daaropvolgende noordelijke woning gelegen is op circa 130 m van het perceel 293e5; dat het dichtstbijzijnde huis ten noordwesten van het perceel nr. 293e5 is gelegen op circa 80 m afstand; dat het volgende huis ten noordwesten van het perceel 293e5 is gelegen op circa 450 m; dat het dichtstbijzijnde huis ten westen van het perceel 293e5 gelegen is op circa 600 m afstand; dat het dichtstbijzijnde huis ten noordoosten van het perceel 293e5 is gelegen op circa 300 m afstand;

Overwegende dat een woonkern (het gehucht 'Koekamer') is gelegen op circa 250 m afstand ten noorden van het perceel nr. 293e5 en op circa 400 m afstand ten noordoosten en ten oosten van het perceel nr. 293e5; dat op circa 800 m ten westen van het perceel nr. 293e5 het gehucht 'Louise-Marie' is gelegen; dat deze woonkernen gelegen zijn langsheen de Schorissesteenweg die de belangrijkste aanvoeroute is naar de site;

Overwegende dat ten zuiden van het perceel 293e5 niet onmiddellijk een woning is gelegen;

Overwegende dat ten zuiden, ten oost-zuidoosten en ten westen van het geheel van het ontginningsgebied een aaneengesloten zone gelegen is met als bestemming bosgebied; dat alleen in de zone die ten zuiden onmiddellijk aansluit op deze site het bosgebied onderbroken wordt door een landschappelijk waardevol agrarisch gebied met als hoofdbestemming bosuitbreidingsgebied; dat ten noorden van het ontginningsgebied een landschappelijk waardevol agrarisch gebied gelegen is;

Overwegende dat het hele ontginningsgebied omringd is door habitatrictlijngebied, uitgezonderd ten noordoosten van het ontginningsgebied; dat dit het habitatrictlijngebied BE 2300007 is, zijnde 'Bossen van de Vlaamse Ardennen en andere Zuid-Vlaamse bossen';

Overwegende dat het hele ontginningsgebied eveneens ten noorden, ten westen en ten zuiden omgeven wordt door het VEN-gebied 'De bronbossen en bovenlopen van de Vlaamse Ardennen';

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 72 bezwaren werden ingediend die betrekking hebben op planologische onverenigbaarheid, strijdigheid met de beleidsvisie van de stad Ronse, onmogelijkheid tot uitvoering van het natuurontwikkelingsplan, strijdigheid met het gelijkheids-, onpartijdigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, een illegaal stort, geen kennis van de aard van de gestorte materialen, vermenging van gronden, stof-, geur- en verkeershinder, schadelijke invloed van het stort, onvoldoende garantie in de toekomst, risico op wortelpenetratie en windval, ernstige gevolgen voor de omringende natuur en voor de omwonenden die grondwater oppompen, indien lekkage, en reeds voldoende stortplaatsen categorie 2 voorhanden;

Overwegende dat de inrichting, overeenkomstig Richtlijn 2010/75/EU van 24 november 2010 van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging), een GPBV-bedrijf betreft waarvoor in toepassing van artikel 2.1.1 van titel III van het VLAREM uitdrukkelijk is gesteld dat alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging moeten getroffen worden door toepassing van de beste beschikbare technieken (BBT), zodat geen belangrijke verontreiniging veroorzaakt kan worden;

Overwegende dat de weigering in eerste aanleg gebaseerd is op onverenigbaarheid van een stortplaats met de nabestemming als bosgebied; dat, gezien de afwerking van een stortplaats categorie 2 de afdekking vereist met een kleilaag, HDPE-folie en een drainage-systeem en een beperkte leeflaag van 1,5 m, deze stortplaats de ontwikkeling hypothekeert van de vooropgestelde bosvegetatie met de garantie dat de uitgevoerde afwerking van de stortplaats niet wordt aangetast; dat de kans reëel is dat het wortelgestel van de bosvegetatie op termijn het drainagesysteem aantast of de HDPE-folie en de kleilaag doorboort, zodat er hemelwater door de afdichtlaag naar het stort zal sijpelen; dat in de ontheffingsnota zelf wordt aangegeven dat het niet wenselijk is om diepwortelende soorten aan te planten op de aangevraagde monostortplaats; dat de in de ontheffingsnota (pp. 70-71) voorgestelde (alternatieve) afwerking en aanplantingen afwijken van hetgeen werd vooropgesteld in het natuurontwikkelingsplan dat werd opgemaakt op 15 januari 2007 en werd verankerd in de stedenbouwkundige vergunning van 6 juli 2007; dat bijgevolg eerst het natuurontwikkelingsplan moet aangepast worden vooraleer een milieuvergunning hiervoor kan verleend worden; dat bovendien de exploitant de aard van de opvulling van stortvak 2 moet kiezen in functie van de door de overheid sinds 2007 juridisch concreet vastgestelde nabestemming;

Overwegende dat de site een voormalige zandgroeve betreft, die werd ontgonnen door de firma Bohez bvba; dat voor de opgelegde opvulling van de zandgroeve door de bvba Bohez werd gekozen voor de exploitatie van een categorie 3-stortplaats; dat de nv OB&D sinds begin 2006 officieel eigenaar is geworden van het deel van de voormalige stortplaats Bohez dat nog moest opgevuld worden; dat bijgevolg sindsdien OB&D instaat voor de verdere opvulling van de zandgroeve (melding van overname op 16 februari 2006);

Overwegende de deputatie op 10 mei 2007 aan OB&D een milieuvergunning heeft verleend om het resterende deel van de categorie 3-stortplaats te vervangen door enerzijds een definitieve opslagplaats voor niet-verontreinigde uitgegraven bodem en niet-verontreinigde bagger- en ruimingsspecie (DOP) en anderzijds door een stortvak voor ytong- en asbestcementafval; dat dit laatste stortvak voor ytong- en asbestcementafval op 15 januari 2008 door de minister in beroep werd geweigerd; dat op 13 januari 2011 dit ministerieel besluit van 15 januari 2008 door de Raad van State werd vernietigd; dat op 29 maart 2012 met het ministerieel besluit nr. AMV/142788/1010B de beroepen tegen het besluit van 10 mei 2007 van de deputatie zonder voorwerp werden verklaard gezien de vergunningstermijn van het bestreden besluit verstreken was op 31 augustus 2011 en bijgevolg de aanvraag van 26 januari 2006 en derhalve ook de ingediende beroepen zonder voorwerp waren geworden; dat bijgevolg de inrichting alleen is vergund voor de opvulling van de zandgroeve met een DOP (de definitieve opslagplaats voor niet-verontreinigde uitgegraven bodem en niet-verontreinigde bagger- en ruimingsspecie) in stortvak 1; dat evenwel de nv OB&D een nieuwe milieuvergunning voor de DOP in dit stortvak 1 heeft aan-

gevraagd omdat de milieuvergunning van 10 mei 2007 verviel op 30 augustus 2011 en dit stortvak 1 nog niet helemaal opgevuld was met een DOP; dat stortvak 1 zich het meest ten oosten van de inrichting bevindt;

Overwegende dat stortvak 2 gelegen is ten westen van stortvak 1 en werd opgesplitst in twee stortvakken, stortvak 2A en 2B;

Overwegende dat stortvak 2B (het westelijke deel van stortvak 2) momenteel niet meer van OB&D is, maar terug overgenomen werd door de bvba Bohez ten einde een oplossing te kunnen bieden aan de overtollige hoeveelheid inert afval (circa 40.000 m³) die werd gestort op het reeds afgewerkte gedeelte waardoor de afwerking niet gebeurde conform de bouwvergunning;

Overwegende dat met het besluit nr. M03/45041/81/2/A/3 van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 28 april 2011 vergunning werd verleend voor een termijn verstrijkend op 28 april 2018 voor de verdere gedeeltelijke opvulling van een zandgroeve met niet-verontreinigde uitgegraven bodem en/of niet-verontreinigde bagger- en ruimingsspecie met een capaciteit van 83.200 m³ (namelijk stortvak 1); dat evenwel met dit besluit van de deputatie van 28 april 2011 vergunning werd geweigerd voor een categorie 2-stortplaats voor anorganische, niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte met een capaciteit van 76.000 m³ (stortvak 2A) (en een ontvangcapaciteit van 750 ton per dag); dat met het ministerieel besluit nr. AMV/142788/1012B van 29 maart 2012 het besluit van de deputatie van 28 april 2011 werd gewijzigd in die zin dat nu ook de categorie 2-stortplaats voor anorganische, niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte met een capaciteit van 76.000 m³ (en een ontvangcapaciteit van 750 ton per dag) werd vergund en de vergunningstermijn werd beperkt tot 28 april 2016; dat de exploitant vanaf 26 augustus 2013 is gestart met het bergen van steekvaste sedimenten in stortvak 2A, deel 1 (circa 22.900 ton of 12.921 m³); dat evenwel met het arrest van de Raad van State nr. 225.043 van 10 oktober 2013 het ministerieel besluit van 29 maart 2012 werd vernietigd;

Overwegende dat met het ministerieel besluit nr. AMV/142788/1019 van 21 mei 2014 het besluit nr. M03/45041/81/2/A/3 van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 28 april 2011 (weigering voor een categorie 2-stortplaats voor anorganische, niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte met een capaciteit van 76.000 m³) werd bevestigd; dat dit evenwel inhoudt dat er momenteel geen vergunning meer is voor een categorie 2-stortplaats in stortvak 2A, deel 1, voor anorganische, niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte;

Overwegende dat onderhavige vergunningsaanvraag alleen stortvak 2A betreft; dat voor stortvak 2A, deel 1, momenteel geen milieuvergunning is, terwijl hier in het verleden al wel anorganische, niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte werden gestort (met een opvulcapaciteit van 12.921 m³);

Overwegende dat met onderhavige vergunningsaanvraag getracht wordt om de reeds gestorte materialen in stortvak 2A, deel 1 (de hierboven vermelde stortplaats categorie 2 voor anorganische, niet-gevaarlijke afvalstoffen met laag organisch/bio-afbreekbaar

gehalte met een opvulcapaciteit van circa 22.900 ton of 12.921 m³) te regulariseren, waarbij de reeds gestorte materialen worden afgedekt en geïsoleerd (een definitieve afsluitlaag met eindafdek bovenaan de stortcel); dat de verdere opvulling van het resterende volume zal gebeuren met een monostroom van bedrijfseigen niet-reinigbare, niet-gevaarlijke gronden (in stortvak 2A, deel 2) (opvulcapaciteit van 62.079 m³); dat deze monostroom niet-reinigbare gronden alleen afkomstig zal zijn van de eigen bedrijfsactiviteiten en niet van derden; dat de grondstromen afkomstig zullen zijn van de zusterbedrijven van OB&D, zijnde BSV en GRWestkust; dat gemiddeld 40.000 tot 60.000 ton gronden per jaar zullen aangevoerd worden; dat het gronden betreft die volgens de actuele technische en economische kennis niet meer op een verantwoorde wijze kunnen gereinigd worden, doch die anderzijds wel moeten voldoen aan de sectorale acceptatiecriteria voor categorie 2-stortplaatsen;

Overwegende dat eveneens een afwijking wordt aangevraagd met betrekking tot de aanleg van een 5 m breed groenscherm langsheen de randen van de inrichting;

Overwegende dat er op 6 november 2014 een ontheffing van de m.e.r.-plicht werd verleend door de dienst Mer (nr. OHPR2140); dat deze ontheffing verleend werd voor een termijn van vier jaar; dat bijgevolg deze ontheffing geldig is tot 6 november 2018;

Overwegende dat de ontheffingsnota en dus ook bijlage 2 en 3 (zijnde de passende beoordeling en de natuurtoets) werden opgemaakt door een erkende MER-deskundige in de discipline 'fauna en flora';

Overwegende dat het habitatrichtlijngebied 'Bossen van de Vlaamse Ardennen en andere Zuid-Vlaamse bossen', concreter 'het Muziekbos', grenst aan de site; dat de mogelijke invloed van het project wordt besproken in de passende beoordeling als bijlage 3 van het ontheffingsdossier;

Overwegende dat de OB&D-terreinen aan twee zijden aan het habitatrichtlijndeelgebied palen; dat alleen aan één zijde het aanpalende deel een Natura-2000-habitat is, namelijk 'voedselrijke ruigte'; dat deze ruigte evenwel werd omgezet tot soortenarm grasland; dat er dus geen SBZ-H habitat of populatie van een SBZ-H soort onmiddellijk paalt aan het projectgebied;

Overwegende dat volgens de passende beoordeling de uitvoering van het project geen effecten veroorzaakt die enige betekenisvolle invloed zullen hebben op het aanpalende habitatrichtlijndeelgebied, zijnde het Muziekbos, of op één van de andere Natura-2000-habitats en –soorten waarvoor het SBZ-H werd aangemeld;

Overwegende dat volgens de passende beoordeling het project geen negatief effect veroorzaakt op de instandhoudingsdoelstellingen (IHD) en de habitatuitbreidingen die hierin voorzien zijn; dat immers de habitats van dit deelgebied, die de zandgroeve van OB&D omgrenzen, akkers, cultuurgraslanden en rijen populieren zijn; dat deze habitats ongevoelig zijn voor mogelijke verstoringen die het project zou kunnen veroorzaken; dat het enig mogelijke directe negatieve effect op deze habitats stofhinder zou kunnen zijn, wat evenwel van tijdelijke aard is en niet significant;

Overwegende dat volgens de passende beoordeling er geen populaties van Natura-2000-soorten voorkomen in het Muziekbos; dat de geplande werkzaamheden dan ook geen betekenisvol effect zullen kunnen uitoefenen op deze soorten;

Overwegende dat volgens de passende beoordeling er tijdens de periode dat de zand-groeve opgevuld wordt, geen invloed kan optreden in de noordelijk gelegen oppervlakte-wateren naar waar het gebied afwatert, wegens de aanwezige barrière van een kleiwand en een afdekfolie; dat wel moet nagegaan worden of het verontreinigde percolaat dat zich in de groeve ophoopt, niet doordringt in het nabije grondwater; dat dit anders immers een negatief effect kan veroorzaken op de waterkwaliteit van het ontvangende beek-systeem van de Molen- en Maarkebeek; dat immers in de IHD wordt voorzien om een aantal beken geschikt te maken voor beschermde vissen en rond-bekken; dat, alhoewel de Maarke- en Molenbeek geen deel uitmaken van het SBZ-H, dit watersysteem toch een verbinding vormt met andere SBZ-H-deelgebieden; dat aldus een eventuele verontreiniging van dit watersysteem de graad van versnippering tussen deel-gebieden kan verhogen;

Overwegende dat volgens de passende beoordeling de mogelijkheid dat er zich, na geruime tijd, scheuren vormen in de afdeklagen, nooit voor 100% kan uitgesloten worden; dat evenwel het percolaat, dat zich in een afgesloten put bevindt, wordt uitgedrukt, in een container opgevangen en afgevoerd voor zuivering; dat dit laatste als een veiligheids-systeem zal werken en dat dit het indringen van verontreinigd percolaatwater in het aangrenzend gravitair afvloeiend water moet verhinderen; dat het volgens de passende beoordeling raadzaam is om de kwaliteit van het percolaat te blijven monitoren en pas met pompen te stoppen wanneer dit water een aanvaardbare kwaliteit heeft bereikt en/of het blijkt dat de verontreinigde fractie niet kan infiltreren; dat het aangewezen is om dit in een bijzondere voorwaarde op te nemen;

Overwegende dat volgens de passende beoordeling het ook mogelijk is dat een deel van het hemelwater dat op het gebied terechtkomt na de afwerking van het OB&D-terrein, afwatert richting Molenbeek, afhankelijk van het definitieve reliëf dat bij deze afwerking wordt gevormd en van de opvangcapaciteit van de geplande vijvers; dat deze run-off van hemelwater evenwel van goede tot zeer goede kwaliteit zal zijn indien de afwerking gebeurt met nutriëntarme gronden (tenzij erosie optreedt en veel slib wordt vervoerd, maar dit is een soort van calamiteit); dat, gezien er geen Natura-2000-soorten in de Molen-beek voorkomen (wel bovenstrooms in de Maarkebeek, namelijk Rivierdonderpad in 1998), ook dit effect van erosie geen betekenisvolle impact zal veroorzaken op het SBH-Z;

Overwegende dat in de passende beoordeling geconcludeerd wordt dat het project geen betekenisvolle aantasting van de natuurwaarden van het SBZ-H zal veroorzaken; dat het project niet in strijd is met de IHD, noch met de hierin geplande oppervlakte-uitbreiding van habitats en soorten noch met de geplande kwalitatieve verbeteringen; dat integendeel de afwerking en nabestemming van het terrein als 'bos' in overeenstemming is met de IHD;

Overwegende dat volgens het voorwaardelijk gunstige subadvies van 27 november 2017 van het ANB de opvulling van de groeve en de bebossing volgens het opgestelde natuur-ontwikkelingsplan geen negatief effect zal hebben op de IHD van het habitatrichtlijn-gebied; dat er zelfs geen passende beoordeling had moeten opgemaakt worden;

Overwegende dat het VEN-gebied 'De bronbossen en bovenlopen van de Vlaamse Ardennen', partim 'het Muziekbos', zowel ten noorden (aan de andere zijde van de Schorissesteenweg) als ten zuiden aan het projectgebied grenst; dat mogelijke effecten op dit VEN-gebied in een natuurtoets, gevoegd als bijlage 2 van het ontheffingsdossier, worden behandeld;

Overwegende dat een eerste natuurtoets werd uitgevoerd in 2008; dat in 2014 de oorspronkelijke toetsing werd geactualiseerd; dat volgens de natuurtoets de biotopen die in de OB&D-vakken zullen verdwijnen, van het ruigte- en van het moerastype zijn; dat het laatste biologisch als zeer waardevol wordt beschouwd en wettelijk beschermd is; dat er hiervoor een verbodsbepaling van vegetatiewijziging is, tenzij uitgevoerd op basis van een regelmatige bouwvergunning; dat de gestuurde ontwikkeling van de stortvakken, vastgelegd in het goedgekeurde natuurontwikkelingsplan, namelijk 'bosgebied', na herstel van het oorspronkelijke reliëf, niet kan verwezenlijkt worden zonder de panden eerst op te vullen; dat de vermelde biotopen in 2014 volledig verdwenen waren en vervangen door nieuwe ruigtevegetaties;

Overwegende dat volgens de natuurtoets rode-lijst-soorten, zowel van planten als van dieren, ontbreken; dat het effect op de fauna in het projectgebied gering zal zijn gezien hier vrijwel geen diersoorten (met uitzondering van vliegende insecten zoals libellen en vlinders) worden aangetroffen;

Overwegende dat volgens de natuurtoets het projectgebied ten oosten wordt begrensd door een perceel met een graslandvegetatie dat behoort tot het VEN-gebied; dat het projectgebied ten westen, aan de overzijde van de Schorissesteenweg, wordt begrensd door een perceel met struweelopslag dat eveneens tot het VEN-gebied behoort; dat beide percelen in de BWK-versie worden geëvalueerd als 'biologisch waardevol'; dat het oostelijk gelegen perceel tussen 2008 en 2014 werd gebroken en heringezaaid; dat dit grasland en het verruigde/verbossende perceel niet van een hoge biologische waarde zijn en hier rode-lijst-soorten ontbreken;

Overwegende dat volgens de natuurtoets de effectgroepen 'rustverstoring' en 'stofhinder' als de belangrijkste effectgroepen kunnen worden beschouwd; dat evenwel, gezien de geplande werkzaamheden van dezelfde aard zijn als degene die nu reeds uitgevoerd worden, deze storings-elementen essentieel dezelfde blijven; dat de kans dat verstoring-gevoelige soorten in de omgeving van het projectgebied aanwezig zullen zijn, gering is gezien er al veel verstoringselementen in de omgeving zijn; dat aan de westelijke zijde een drukke weg ligt, namelijk de Schorissesteenweg (N454); dat er ten westen van het projectgebied behuizing is tussen de VEN-percelen en het projectgebied; dat aan de noordelijke en oostelijke zijde van het projectgebied het dichtst aanpalende deel van het VEN-gebied ligt (soortenarm weiland) tussen akkers; dat op deze akkers reeds verstoring is door landbouwvoertuigen; dat dit VEN-gebied begrensd is door een dreef die naar kasteel Gauthier loopt en een toeristische trekpleister is, waardoor hier weer verstoring is door wandelaars en fietsers;

Overwegende dat volgens de natuurtoets stofhinder slechts over een beperkte afstand een effect kan veroorzaken; dat, gezien geen biologisch zeer waardevolle percelen

onmiddellijk aan het projectgebied palen, de impact van deze verstoring op de aanpalende ruigtevegetaties gelegen in het VEN-gebied, tijdelijk en omkeerbaar is;

Overwegende dat volgens de natuurtoets in de verder gelegen delen van het VEN-gebied of in de aangrenzende terreinen, zoals de Bohez-stortvakken, en in de aanpalende akkers en weilanden het project geen hinder kan veroorzaken gezien ofwel deze gebieden er te ver van verwijderd zijn, ofwel biologisch minder waardevol zijn (akkers) ofwel van het projectgebied afgescheiden zijn (houtkant tussen weiland en OB&D-stortvakken); dat tevens in de aangrenzende percelen, zowel VEN-gebied als niet-VEN-gebied, geen rode-lijstsoorten voorkomen;

Overwegende dat in de natuurtoets besloten wordt dat het project tijdens de uitvoeringsfase wel een onvermijdbaar en onomkeerbaar effect zal hebben op de natuurwaarden aanwezig op het OB&D-terrein; dat het project evenwel in 2014 in een stadium was gekomen dat deze aanwezige natuurwaarden verdwenen zijn en verdere opvullingen derhalve nog nauwelijks schade veroorzaken aan het OB&D-terrein; dat volgens de natuurtoets er geen indicaties zijn dat onvermijdbare en onomkeerbare effecten zullen veroorzaakt worden aan de natuurwaarden in het aangrenzende VEN-gebied;

Overwegende dat, nadat het project zal zijn uitgevoerd, het terrein zal worden afgewerkt als bosgebied; dat een zeer nutriëntenarme grond als afdeklaag zal moeten worden gebruikt; dat, voor wat de afwerking en de nabestemming betreft, moet gesteld worden dat deze geen onvermijdbare en onomkeerbare effecten aan de natuurwaarden in het aangrenzende VEN-gebied zal veroorzaken, maar integendeel een win-winsituatie zal opleveren;

Overwegende dat de dienst Mer voor deze ontheffingsnota geen bijkomende adviesaanvraag heeft voorzien, gezien de adviezen ingewonnen tijdens de procedure voor de ontheffing van het project-MER, verleend op 8 april 2009 (PR0276) voor een project waarvan het huidige project slechts een deel vormt, gunstig waren; dat het advies van het ANB van 24 februari 2009 gunstig was voor de ontheffing verleend op 8 april 2009; dat het ANB akkoord gaat met de conclusie dat de opvulling van dit deel van de groeve geen significant negatief effect zal veroorzaken op het nabijgelegen habitatrictlijngebied; dat evenwel gesteld wordt dat het niet correct is om bij de structurele relaties te stellen dat aanzienlijke delen van het deelgebied in de komende decennia geen habitatwaardige vegetatie kunnen ontwikkelen; dat bossen namelijk kunnen omgevormd worden en agrarische activiteiten kunnen worden stopgezet op akkers; dat de potentie blijft bestaan, maar dat het inderdaad soms wel lang kan duren alvorens een volwaardig habitat ontwikkeld is; dat eveneens moet aangevuld worden dat de meeste toppen van de getuigenheuvels nog bebost zijn; dat door de groeve te bebossen dit ook hier het geval zal zijn; dat dit ook de ecologische verbinding tussen de verschillende bestaande bossen zal verbeteren; dat in de omgeving volgens de biologische waarderingskaart niet onmiddellijk kwel- of brongebonden vegetatie aanwezig is; dat het opvullen van de groeve met vreemd materiaal hierop dan ook geen verstrend effect zal hebben; dat met betrekking tot het oppervlaktewater in de passende beoordeling nergens melding wordt gemaakt van de erosieproblematiek veroorzaakt door het afstromende oppervlaktewater vanop het reeds opge vulde deel van de groeve; dat namelijk in het verleden ten gevolge van een hevige regenval een deel was afgespoeld en op de akker ten zuiden van de groeve

was terechtgekomen; dat na de opvulling van het ontginningsgebied de erosie-problematiek zal moeten opgevolgd worden; dat, naargelang de gronden bezet worden en begroeid zijn, de mogelijkheid tot erosie vanwege hevige regenval veel kleiner zal worden; dat op het inrichtingsplan poelen zijn voorzien om dit afstromend water te kunnen opvangen;

Overwegende dat volgens het ontheffingsdossier alleen streekeigen struik- en boomsoorten zullen worden aangeplant in overeenstemming met het natuurontwikkelingsplan; dat het natuurontwikkelingsplan inhoudt dat het oorspronkelijke sterk glooiende reliëf zal worden hersteld op de OB&D- en Bohez-sites; dat vervolgens hier een bosgebied zal ontwikkeld worden, deels door aanplanten van bomen en struiken op verschillende bodemtypes (afwerkingslagen variëren van rijke gronden tot arme, zandige gronden), deels door spontane ontwikkeling; dat daarnaast open ruimtes met moeras en ruigtevegetaties worden voorzien, namelijk moerassige depressies en poelen waar het hemelwater niet kan infiltreren wegens een onderliggende waterdichte kleilaag, en kruidachtige vegetaties (ruigten) onder andere op de zuidelijke hellingen; dat deze moerassige depressies en poelen reeds grotendeels zijn aangelegd (met name langs de site Bohez);

Overwegende dat de keuze van de aanplantplaats van de boomsoorten in zone 5 van het natuurontwikkelingsplan zal uitgevoerd worden in functie van de bodemgesteldheid (de diepst wortelende soorten ter hoogte van de DOP en het categorie 3-stort van Bohez, de ondiep wortelende soorten eerder bovenop de monostortplaats); dat het ondiep wortelen van de aangeplante soorten eveneens via hakhoutbeheer zal gestimuleerd worden; dat de soortenlijst uit het natuurontwikkelingsplan zal gerespecteerd worden;

Overwegende dat de stedenbouwkundige vergunning van 6 juli 2007 voorwaardelijk gunstig is; dat in de voorwaarden ervan wordt opgelegd dat de voorwaarden van het subadvies (voorwaardelijk gunstig) van het ANB van 16 maart 2007 moeten worden uitgevoerd; dat dit de volgende voorwaarden zijn:

- het nieuw opgestelde natuurontwikkelingsplan wordt gevolgd;
- in zone 8 (spontane bosontwikkeling) wordt geen teelaarde aangebracht zodat de inname door nitrofiële soorten wordt tegengegaan;
- de bodem van de aan te leggen gracht bestaat uit Diestiaan-steen (dit is voldoende aanwezig op de site); er wordt hiervoor geen afvalbeton gebruikt;
- de uitvoering van het aan te planten bos gebeurt op een minder kunstmatige manier; de bomen worden niet in rechte lijnen aangeplant zoals reeds uitgevoerd;

dat het aangewezen is dat deze voorwaarden expliciet worden opgenomen in de bijzondere voorwaarden van onderhavig besluit met uitzondering van de voorwaarde van het Diestiaan-steen; dat namelijk de vertegenwoordigster van het ANB op de gewestelijke milieuvergunningencommissie van 12 december 2017 verklaarde dat dit een voorwaarde is die achterhaald is, gezien het voortschrijdend inzicht; dat vanuit het aspect van duurzaamheid een grofkorrelig, ruw, doorlatend materiaal bestaande uit afvalbeton beter is; dat dit eveneens wordt beaamd door de vertegenwoordiger van de afdeling ALBON; dat bijgevolg de voorwaarde betreffende het Diestiaan-steen niet wordt opgelegd;

Overwegende dat in het subadvies van 16 maart 2007 van het ANB eveneens vermeld wordt dat in het ontwikkelingsplan aan de zuidzijde steile hellingen werden voorzien; dat dit erosie tot gevolg kan hebben; dat daarom dit ontwikkelingsplan werd herzien door de

versie van 1 december 2006 waarbij de steile hellingen worden beperkt en een zuidelijke gracht met verspreide poelen in trapvorm wordt voorzien; dat dit nieuwe plan grotendeels overeenkomt met het eerste natuurontwikkelingsplan, uitgezonderd de toevoeging van de erosiewerende ingrepen;

Overwegende dat de afwerkingslaag als volgt wordt voorzien (van onder naar boven):

- circa 0,5 m ondoordringbare klei;
- een 2,5 mm dikke HDPE-folie waarbij de platen onderling stevig aan elkaar worden vastgelast;
- een drainagesysteem;
- een bewortelings- of leeflaag van 1,5 m dikte van goede kwaliteit en voldoende vocht-ophoudend vermogen;

Overwegende dat gevreesd wordt dat de HDPE--folie zou kunnen doorboord worden door de wortels van de bomen; dat dit evenwel stevige platen zijn die ook als wortelafweermiddel worden gebruikt; dat er in het algemeen kan aangenomen worden dat de boomwortels een dergelijke folie niet kunnen doorboren; dat een folie een goede garantie is dat het niet-reinigbaar materiaal niet vrijkomt onder andere bij een windworp, waarbij een wortelkluit een deel van de bodemlaag opheft;

Overwegende dat de wortels zich hoofdzakelijk zullen ontwikkelen in de bewortelingslaag, hier anderhalve meter dik; dat de grond van voldoende kwaliteit moet zijn, zodat de wortels niet onmiddellijk de neiging zullen hebben om dieper uit te groeien; dat ze dit wel zouden doen in moeilijkere omstandigheden; dat het vocht-ophoudend vermogen van de teelaarde voldoende groot moet zijn (een voldoende hoog gehalte aan klei en organisch materiaal onder de vorm van compost), zodat de bomen niet lijden onder hoogtestress; dat de grond vrij moet zijn van stenen of ander vreemd materiaal; dat het aangewezen is dat dit wordt opgenomen in een bijzondere voorwaarde;

Overwegende dat in de voorziene omstandigheden, met een bewortelingslaag van goede kwaliteit, de bomen stevige wortelstelsels kunnen ontwikkelen, zodat de eindbestemming 'bos' effectief kan gehaald worden;

Overwegende dat de bomen desnoods als hakhout kunnen beheerd worden, waardoor het nieuw aangeplante bos in verschillende bestanden wordt onderverdeeld; dat de bestanden alternerend worden afgezet (stammen worden op een tiental cm van de bodem gekapt waarbij ze in het volgend groeiseizoen met meerdere stammen opnieuw uitgroeien) waar-bij ieder bestand om de acht tot tien jaar aan de beurt komt; dat hierdoor de hoogte van de bomen beter in de hand wordt gehouden zodat de kans beperkter is dat de bomen omwaaien; dat het aangewezen is dat dit in de bijzondere voorwaarden wordt opgenomen;

Overwegende dat op het natuurontwikkelingsplan verschillende zones staan waarbij verschillende boomsoorten zijn opgegeven; dat dit plan werd opgesteld in 2006/januari 2007 toen de essenziekte in Vlaanderen nog niet verspreid was; dat de essenziekte talrijke, vooral jonge essen (*Fraxinus excelsior*) aantast, zodat jonge aanplantingen van essen meestal na enkele jaren volledig afsterven; dat sinds enkele jaren het ANB afraadt om nog langer essen aan te planten; dat in zone 5, die gedeeltelijk overlapt met de zone waarvoor

nu een vergunning wordt aangevraagd, wordt voorzien dat 70% met essen wordt aangeplant; dat dit in de huidige situatie geen verantwoorde keuze meer is, omdat de kans op aanslaan van deze aanplanting bijzonder klein is; dat het wenselijk is om de soortenkeuze van deze zone te herzien; dat dit zal moeten gebeuren in samenspraak met het stadsbestuur die de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend, gezien de uitvoering van dit ontwikkelingsplan verankerd is in de stedenbouwkundige vergunning;

Overwegende dat het subadvies van het ANB van 27 november 2017 gunstig is mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- de afwerkingslaag wordt deskundig voorzien zoals beschreven hierboven;
- het bos, zoals voorzien in het natuurontwikkelingsplan, wordt aangeplant in het plantseizoen volgend op de afwerking van de groeve; *Fraxinus excelsior* wordt vervangen door een andere, inheemse soort via een aanpassing van de stedenbouwkundige vergunning;

dat het aangewezen is dat dit in een bijzondere voorwaarde wordt opgenomen;

Overwegende dat volgens de kaart op de irceline-website de inrichting gelegen is in een gebied waarbij voor het jaargemiddelde van de PM_{10} -concentratie in 2009 een waarde tussen 26 en 30 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ PM_{10} wordt berekend; dat de grenswaarde van het jaargemiddelde (40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ PM_{10}) bijgevolg niet wordt overschreden; dat voor ditzelfde gebied het aantal dagen dat het PM_{10} -daggemiddelde van 50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ PM_{10} wordt overschreden 21 tot 25 dagen is; dat volgens de norm maximaal 35 dagen het PM_{10} -daggemiddelde van 50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ PM_{10} mag worden overschreden; dat bijgevolg aan de immissienorm wordt voldaan;

Overwegende dat in de exploitatiefase enige stofvorming kan optreden bij het transport en bij het storten van de niet-reinigbare gronden; dat stofhinder vooral mogelijk zal zijn tijdens de zomer wanneer droog fijn leem wordt aangevoerd of gestort en wanneer er druk werfverkeer op de niet verharde werfwegen kan plaatsvinden; dat er eventueel ook stofvorming kan zijn bij de aanleg van de eindafdek;

Overwegende dat, gezien de gronden onmiddellijk zullen gestort worden, aangenomen kan worden dat deze gronden een relatief hoog vochtigheidsgehalte zullen hebben;

Overwegende dat de exploitant een aantal maatregelen heeft getroffen om stofemissies vanwege de wegenis te beperken:

- de interne werfweg tot aan de stortplaats werd verhard (beton);
- een wielwasinstallatie (het water van de wielwasinstallatie wordt regelmatig met regenwater uit een sproeimachine aangevuld; dit regenwater is afkomstig van het moederbedrijf in Harelbeke, waar veel betonvloeren zijn);
- regelmatige reiniging van de wegenis door een borstelmachine;

dat het aangewezen is om deze maatregelen op te nemen in de bijzondere voorwaarden;

Overwegende dat de algemene bepalingen van afdeling 4.4.7 (beheersing van niet-geleide stofemissies) van titel II van het VLAREM zullen opgevolgd worden; dat onder andere procedures zullen uitgewerkt worden bij op- en overslag en bevochtigbare stoffen zullen bevochtigd worden indien nodig;

Overwegende dat, gezien de overslag van stuivende stoffen minder is dan 700.000 ton per jaar en de opslagcapaciteit voor stuivende stoffen minder is dan 50.000 m³, overeenkomstig artikel 4.4.7.2.10 van titel II van het VLAREM geen stofrapport moet worden opgesteld;

Overwegende dat de activiteiten hoofdzakelijk in de kom van de groeve zullen plaatsvinden;

Overwegende dat er een gedeeltelijk groenscherm aanwezig is;

Overwegende dat, gezien de aard van de activiteiten en gezien de genomen maatregelen, kan aangenomen worden dat de stofhinder zich zal beperken tot een aanvaardbaar niveau;

Overwegende dat de aanvoer van niet-reinigbare gronden zal gebeuren in campagnes; dat er op bepaalde dagen bijgevolg geen transport zal zijn; dat, rekening houdend met de variabiliteit in de aanvoer, de te verwachten trafiek minimaal 15 en maximaal 35 vrachtwagens per dag zal zijn (maximale aanvoer van 1.000 ton gronden per dag); dat een gemiddelde trafiek van een dertigtal vrachtwagens per dag heel waarschijnlijk is; dat een opvulling binnen een periode van circa twee jaren is voorzien;

Overwegende dat, naast de aanvoer van gronden, ook sporadisch afvalwater zal moeten afgevoerd worden; dat dit ingeschat wordt op gemiddeld twee tot maximaal drie vrachten per dag;

Overwegende dat op een gemiddelde weekdag (exclusief schoolvakanties en feestdagen) er gemiddeld 1.100 voertuigen in elke richting van de Schorissesteenweg rijden; dat bijgevolg mogelijke hinder vanwege verkeer gegenereerd door de site beperkt zal zijn;

Overwegende dat de inzet van kranen en bulldozers voor de opvulling van de groeve zal beperkt blijven tot één kraan en één bulldozer; dat de bergingsactiviteiten hoofdzakelijk in de kom van de groeve zullen plaatsvinden;

Overwegende dat ook bij de afwerking tijdelijk een verhoogde activiteit zal zijn van het rollende materieel; dat dit materieel zal instaan voor het grondverzet, het inkapselen van de dijken met een kleilaag, het aanleggen van HDPE, het aanleggen van drainageleidingen en het aanvoeren en profileren van de leeflaag;

Overwegende dat het ontginningsgebied omgeven is door bossen of een groenscherm;

Overwegende dat er alleen gewerkt wordt op weekdays tussen 7u30 en 17u00; dat het aangewezen is dit in een bijzondere voorwaarde op te nemen;

Overwegende dat de geluidshinder, mits de beperking van de werkuren gedurende de weekdays overdag, zich zal beperken tot een aanvaardbaar niveau;

Overwegende dat stortvak 2A, deel 1 en 2, volgens het eindverslag van de stortplaatsdeskundige van 9 juli 2013 (in verband met de opvolging van de uitgevoerde inrichtings-

werken van de categorie 2 deponie stortvak 2A), goedgekeurd door de afdeling Milieu-inspectie op 23 augustus 2013, van een afsluitlaag is voorzien op de bodem en de zijanten van de stortplaats; dat een geologische barrière is aangebracht onder de vorm van een 0,6 m dikke kleilaag op het grondvlak en kleimatten op de taluds, beide gelijkwaardig aan het niveau dat bereikt wordt met een slecht doorlatende laag van 5 m dikte en een K-waarde die kleiner dan of gelijk is aan $1,0 \times 10^{-9}$ m/s; dat een HDPE-folie van 2,5 mm werd aangebracht boven op de geologische barrière;

Overwegende dat de gestorte massa in stortvak 2A, deel 1, samengebracht is in het diepste deel van stortvak 2A (deel 1) en afgewerkt is als een geïsoleerde stortcel; dat, volgens het eindverslag van de stortplaatsdeskundige van 1 juli 2015 in verband met de opvolging van de uitgevoerde afwerkingswerken van de categorie 2 deponie, stortcel 1 (deel 1) overeenkomstig artikel 5.2.4.5.2 van titel II van het VLAREM afgedekt is met een geologische barrière (kleilaag van 0,5 m met een K-waarde die kleiner dan of gelijk is aan $1,0 \times 10^{-9}$ m/s) en een HDPE-folie; dat de HDPE-folie op de talud die grenst met deel 2, verlast is met de HDPE-folie op het grondvlak; dat volgens de exploitant boven de HDPE-folie van de afdichtlaag nog een laag klei van 0,5 m dikte werd aangebracht (gezien op het terrein nog een partij klei aanwezig was als overschot en de groeve tot op een bepaalde hoogte moest opgevuld worden), zodat de afdichtlaag in stortvak 2A, deel 1, bestaat uit een geologische barrière (kleilaag van 0,5 m met een K-waarde die kleiner dan of gelijk is aan $1,0 \times 10^{-9}$ m/s) en daarboven een HDPE-folie en daarboven terug een kleilaag van 0,5 m dikte;

Overwegende dat de percolaatdrainageleidingen van deel 1 ontkoppeld zijn van die van deel 2 (dus twee verschillende pompschachten); dat het percolaatdrainagewater wordt opgevangen in een buffertank en afgevoerd voor verwerking;

Overwegende dat de kwaliteit van het percolaatwater in een logboek wordt bijgehouden; dat het aangewezen is dat pas met het pompen van het percolaatwater wordt gestopt wanneer dit water een aanvaardbare kwaliteit heeft bereikt en/of het blijkt dat de verontreinigde fractie niet kan infiltreren; dat het aangewezen is dit in een bijzondere voorwaarde op te nemen;

Overwegende dat in stortvak 2A, deel 2 overeenkomstig artikel 5.2.4.5.2, §2, van titel II van het VLAREM bovenop het geprofileerde geborgen materiaal een homogene laag van slecht doorlatend materiaal zal worden aangelegd met daarop een HDPE-folie; dat deze afdichtlaag zodanig zal worden aangelegd dat zij rondom zal aansluiten op de initieel aangelegde (onderliggende) afsluitlagen; dat boven deze afdichtlaag overeenkomstig artikel 5.2.4.5.2, §3, van titel II van het VLAREM een drainerende laag wordt aangebracht, aangevuld met een bewortelingslaag zodanig dat de dikte van de eindafdek minstens 1,5 m zal bedragen; dat deze bewortelingslaag zal bestaan uit sedimenten of gronden die voldoen aan de normen voor vrij hergebruik; dat bijgevolg kan besloten worden dat er voldoende maatregelen zijn genomen om de bodem en het grondwater te beschermen tegen verontreiniging;

Overwegende dat het de bedoeling is van de exploitant om in een zeer korte periode van maximaal 1,5 jaar het oorspronkelijke reliëf te herstellen, zodat de nabestemming bosgebied van de hele site snel kan gerealiseerd worden, zoals voorzien in het natuur-

ontwikkelingsplan; dat het daarom aangewezen is om de termijn van de vergunning te beperken tot anderhalf jaar;

Overwegende dat artikel 5.2.1.5, §2, van titel II van het VLAREM stelt dat langsheen de randen van de inrichting een groenscherm van minstens 5 m breed moet aangelegd worden, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning; dat langsheen de oostzijde van de inrichting een groenscherm van 10 m breedte werd geplaatst (langsheen en gedeeltelijk op de DOP); dat langs de zuidzijde een groenscherm werd geplaatst tot aan de zone die volgens het natuurontwikkelingsplan voorzien is voor de gracht en de amfibieënpoel; dat langs de noordzijde een groenscherm werd geplaatst tot aan de weegbrug en de acceptatiezone; dat op het moment dat de weegbrug en de acceptatiezone niet meer noodzakelijk zijn, de gehele noordzijde van de inrichting zal voorzien worden van een groenscherm; dat langsheen de westzijde geen groenscherm werd aangebracht; dat het natuurinrichtingsplan immers aan die kant in een ruigtezone voorziet; dat de afwijking van het groenscherm wordt aangevraagd zoals het in het verleden in het ministerieel besluit nr. AMV/142788/1012B van 29 maart 2012 werd toegestaan;

Overwegende dat het grootste deel van de projectsite reeds aangeplant werd met circa 10.000 boompjes op 25 november 2017, zodat de eindbestemming 'bos' kan verwezenlijkt worden; dat nu nog alleen circa 5.000 bomen moeten geplant worden op het stortvak 2, deel 2, waar eerst nog moet worden gestort en waarvoor vergunning wordt aangevraagd;

Overwegende dat in het subadvies van het ANB van 7 december 2009 eveneens gesproken wordt over een vraag tot afwijking van het groenscherm; dat dit in het subadvies alleen toegelaten wordt op de grens met het stortvak dat door de firma Bohez wordt opgevuld (dus de westelijke kant); dat volgens het subadvies het groenscherm aan de drie overige zijden van het hele project noodzakelijk is gezien de groenbuffer een landschappelijke en ecologische bufferfunctie heeft gedurende de opvulling van de groeve; dat deze groenbuffer later de bosrand zal vormen met een eigen mantelvegetatie en -fauna; dat het bijgevolg aangewezen is de vraag tot afwijking op het groenscherm toe te laten op de grens met het stortvak dat door de firma Bohez wordt opgevuld, dit wil zeggen aan de westzijde; dat het groenscherm van 10 m breed aan de oostzijde rondom de DOP en gedeeltelijk op de DOP voldoende is; dat op de oostgrens tussen stortvak 2 en de DOP op stortvak 1 geen groenscherm moet aangebracht worden; dat verder het groenscherm aan de noord- en zuidzijde ook kan aangeplant worden, zoals gevraagd in de afwijkingaanvraag, zijnde aan de zuidzijde tot aan de poelen en aan de noordzijde volledig, van zodra de weegbrug en de acceptatiezone niet meer nodig zijn;

Overwegende dat de milieuvergunning voor de opvulling van de groeve met anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte, in het verleden geweigerd werd omdat dit op dat ogenblik volgens de OVAM in strijd was met het uitvoeringsplan 'Milieuverantwoord beheer van huishoudelijke afvalstoffen';

Overwegende dat dit deel (de opvulling van de groeve met anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch of bio-afbreekbaar gehalte in stortvak 2A, deel 1, van de groeve al is uitgevoerd op basis van een vergunning die nu niet meer bestaat; dat dit deel ook al afgedekt is; dat er geen milieuhinder vanwege dit opgevulde deel van de groeve verwacht wordt; dat het afgraven van wat al gestort en afgedekt is in het verleden, meer

milieuhinder zou veroorzaken; dat het dus geen BBT zou zijn om dit stuk terug af te graven en ergens anders te storten; dat de aanvraag voor vergunning voor dit deel (de opvulling van de groeve met anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte in stortvak 2A, deel 1) zonder voorwerp is;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 5, 1°, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid tegen uiterlijk 22 december 2015 een goede toestand van de watersystemen moet worden bereikt;

Overwegende dat er geen huishoudelijk water zal geloosd worden; dat het percolaatwater afkomstig van het stort wordt opgevangen in een buffertank en afgevoerd; dat het regenwater afkomstig van de interne betonnen werfweg tot aan de stortplaats naar een goot loopt die uitloopt in de gracht langsheen de Schorissesteenweg;

Overwegende dat de deponie zal voorzien zijn van een afsluitlaag onder en rondom het stort en een afdichtlaag bovenop het stort, zodat er geen verontreiniging zal zijn van bodem of grondwater;

Overwegende dat de aanleg van een drainagelaag bovenop de afdichtlaag langsheen een sterk hellend profiel en een goede aansluiting op de laterale grachten voldoende waarborgen bieden voor een vlotte evacuatie van het regenwater;

Overwegende dat volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, de inrichting is gelegen in het 'Boven-Scheldebekken'; dat de inrichting niet gelegen is in een recent overstromingsgebied of in een risicozone voor overstromingen;

Overwegende dat gelet op de aard van de aangevraagde activiteiten en mits naleving van de opgelegde voorwaarden er geen schadelijke effecten zullen zijn op het watersysteem; dat er bijgevolg voldaan wordt aan artikel 8 van het decreet betreffende het integraal waterbeleid, meer bepaald de watertoets;

Overwegende dat de inrichting is gelegen in een ontginningsgebied met nabestemming bosgebied volgens het gewestplan 'Oudenaarde', vastgesteld bij het koninklijk besluit van 24 februari 1977 en later gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 29 oktober 1999;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 17 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, in ontginningsgebieden, na de stopzetting van de ontginningen, de oorspronkelijke of toekomstige bestemming, die door de grondkleur op het plan is aangegeven, moet worden geëerbiedigd; dat voor de projectsite volgens het gewestplan de toekomstige bestemming 'bosgebied' zal zijn; dat deze toekomstige bestemming, vanwege het opvullen van de groeve in onderhavig dossier, zal worden gerealiseerd; dat overeenkomstig artikel 12 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 bosgebieden de beboste of de te bebossen gebieden zijn, bestemd voor het bosbedrijf; dat daarin gebouwen zijn toegelaten, noodzakelijk voor de exploitatie van en het toezicht op de bossen, evenals

jagers- en vissershutten, op voorwaarde dat deze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf, zelfs niet tijdelijk;

Overwegende dat de aangevraagde inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat de hinder en de effecten op mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de aangevraagde inrichting, mits naleving van de milieuvergunningvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende evenwel dat de Raad van State met arrest 239.379 van 12 oktober 2017 stelt dat het betaamt "dat de in de tijd opeenvolgende bestuurshandelingen van een vergunningverlenende overheid een consistent, niet-willekeurig patroon vertonen", dat het niet betaamt dat "een vergunning die op 21 mei 2014 niet kon worden verleend, op 1 oktober 2015 wel kan worden verleend" tenzij een afdoende redengeving voorhanden is, dat de adviezen van de OVAM ter zake niet dienstig zijn en dat de vergunning dus geacht wordt te worden geweigerd;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep gedeeltelijk gegrond te verklaren en het bestreden besluit op te heffen,

B E S L U I T :

Artikel 1. Het ontvankelijk bevonden beroep van de nv OB&D, Cardijnlaan 12, 8600 Diksmuide, aangetekend tegen het besluit nr. M03/45041/81/2/A/4 van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 26 maart 2015 waarbij vergunning wordt geweigerd aan de nv OB&D, Cardijnlaan 12, 8600 Diksmuide, voor het uitbreiden van een DOP met een stortplaats categorie 2, gelegen te 9600 Ronse, Schorissesteenweg zn, op het kadastraal perceel: afdeling 3, sectie F, nr. 0293/e/5, omvattende:

- een stortplaats categorie 2 voor anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte met een opvulcapaciteit van 12.921 m³;
 - een mono-stortplaats categorie 2 voor bedrijfsgebonden, niet-reinigbare, niet-gevaarlijke gronden;
 - een stortplaats die maximaal 1.050 ton per dag ontvangt;
 - het verwijderen van de vergunde stookoliehouder van 5.000 liter;
 - het verwijderen van de vergunde verdeelslang,
- wordt gedeeltelijk gegrond verklaard.

Art. 2. Het bestreden besluit wordt opgeheven.

Art. 3. §1. De aanvraag van de nv OB&D, Cardijnlaan 12, 8600 Diksmuide, voor het uitbreiden van een DOP met een stortplaats categorie 2, gelegen te 9600 Ronse, Schorissesteenweg zn, op het kadastraal perceel: afdeling 3, sectie F, nr. 0293/e/5, omvattende:

- een stortplaats categorie 2 voor anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte met een opvulcapaciteit van 12.921 m³ (rubriek 2.3.6,b,3),

wordt zonder voorwerp verklaard.

§2. Aan de nv OB&D, Cardijnlaan 12, 8600 Diksmuide, wordt vergunning geweigerd voor het uitbreiden van een DOP met een stortplaats categorie 2, gelegen te 9600 Ronse, Schorissesteenweg zn, op het kadastraal perceel: afdeling 3, sectie F, nr. 0293/e/5, omvattende:

- een mono-stortplaats categorie 2 voor bedrijfsgebonden, niet-reinigbare, niet-gevaarlijke gronden (rubriek 2.3.6,b,4);
- een stortplaats die maximaal 1.050 ton per dag ontvangt (rubriek 2.4.4);
- het verwijderen van de vergunde stookoliehouder van 5.000 liter (de voormalige rubriek 17.3.6,1,b);
- het verwijderen van de vergunde verdeelslang (de voormalige rubriek 17.3.9.1).

Art. 4. Dit besluit wordt genoteerd in de rand van het notulenboek van de deputatie tegenover de notulering van het bestreden besluit.

Brussel, 22 maart 2018

De Vlaamse minister van Omgeving,
Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

Aandacht

De bouwvergunning, verleend op basis van de geldende wetgeving inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief is verleend of de melding niet is gebeurd. In geval van definitieve weigering van de aangevraagde milieuvergunning vervalt de bouwvergunning van rechtswege op de dag van de weigeringsbeslissing in laatste aanleg.